

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. бр. 04/08

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 10. новембра 2008. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите хвала.

Констатује се да су приступили:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић,**
- **Пуномоћник оштећених адв.Драгољуб Тодоровић,**
- **Окривљени Ђукић Жељко, Боројевић Драган, Медић Драган и Шолаја Миодраг,**
- **Браниоци адв.Звонко Радовановић, адв.Мирослав Перковић.**

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: И приправник Мирко Благојевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И приправник?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Мирко Благојевић

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

- **и приправник Мирко Благојевић, адв.Ђуро Драгић, и адв.Саша Петровић.**

Веће је у истом саставу.

За данас смо позвали сведоке. Да ли су сведоци дошли, јесу ли сви ту? Јесу.

Значи за данас смо позвали сведоке:

- **Николу Ковачевића, Милована Томића, Бранка Павловића и Здравка Смиљића.**

Да их не уводимо сада све одједном, већ да их уводимо једног по једног. Да ли има сметњи да данас држимо претрес? Не, имамо извештај да је здравствено стање свих окривљених добро и да сви могу да прате претрес.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес ОДРЖИ

ДОКАЗНИ ПОСТУПАК

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у доказном поступку саслушају сведоци.

Па се позива

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Здравко Смиљић?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позвани сте овде данас као сведок, дајте нам прво ваше личне податке, да ли имате неки надимак?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Јајо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јајо?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Остали ваши подаци да ли су онакви као на записнику код истражног судије 30.новембра 2007.?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема никакве измене у погледу ваше адресе

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел познајете овде окривљене, јел знате ко је окривљен, да ли сте с њима у сродству или у завади?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Не, ни у сродству ни у завади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело, нисте дужни да одговарате на питања која би вас и вама блиска лица изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Ви сте код истражног судије саслушавани, међутим нисте положили заклетву па вас позивам да ту прочитате текст заклетве уколико хоћете да се закунете и да можемо даље да вас испитујемо.

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: На глас да прочитам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала вам. У односу на оно што сте говорили код истражног судије, везано за догађај у Подујеву 28.марта '99.године, да ли остајете при том исказу или не?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Остајем при исказу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Судија је тада диктирао записник није снимано овако овом аудио визуелном техником па због непосредности ја вас позивам да нам кажете како сте се ви нашли у Подујеву и како сте се нашли уопште у јединици «Шкорпиони» и шта се тог дана десило?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Од почетка како сам дошао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од почетка, да.

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па та јединица је у Шиду скупљена из Шида смо кренули за Београд, у Београду смо задужили опрему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког то дана?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: У току истог дана, кренули смо у Куршумлију, и дошли смо у Пролом Бању, тамо смо се сместили и били смо два, три дана, не могу сад тачно да се сетим дал дан, два или три.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Куршумлију?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: У Пролом Бањи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Пролом Бањи, и?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Један дан је дошо да ћемо кренути у Подујево, у месту Подујево, наредба је стигла. Отишли смо у Подујево са два аутобуса, дошли смо у град у међувремену је нека паљба пушчана, почело да се пуца у правцу нашег аутобуса, ми смо изашли сви из аутобуса, ту смо стајали мало, и онда је командир вода наредио да уђемо у једну кућу, пошто ћемо верованто ноћити да заузмемо ту кућу. Ушли смо у кућу, после једно пола сата, 15 минута, нисам сигуран, чула се пуцњава и ја сам изашо на терасу од те куће, разумете, терасу и чула се рафална, рафални пуцањ, онда је стигла наредба од командира вода да сви сиђемо доле да се постројимо испред куће. Постројили смо се испред куће у том тренутку је, долазио је командант од некуд и нешто је галамио на нас, ми смо били постројени и дошо је командант САЈ-а, исто нека је била расправа, стиго је санитар, санитар се паркирао једно три куће даље од те куће где сам ја био и ништа, стигла је наредба да идемо

сви у аутобусе. Ушли смо у аутобусе и вратили се у Подујево, не у Подујево него у Пролом Бању. То је та прича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је то било заправо?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па ништа, ми питања смо поставили шта се десило није имао нико никакве одговоре у том тренутку а очигледно је било да се нешто десило чим смо враћени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се десило?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па из ових неких садашњих исказа говори се да је дошло до рањавања неких цивила и да су ти цивили стављани у санитар и да су одвежени и да смо ми због тога враћени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад сте ви то сазнали?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па била је прича још док смо били у Пролом Бањи о томе да је то нешто се десило, да је било тада, пуцњава је била да је то било пуцање неко по цивилима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ко је пуцао?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Е то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте ви изгледали тад?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Исто овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали брадицу?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Исто овако брадицу и бркчиће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имао још неко браду тад у вашој јединици?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па могуће да је имао ја не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како су ови окривљени овде изгледали ако их познајете из тог доба?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога познајете, јел познајете све или не?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па познајем их углавном све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како су изгледали?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Мислим да је Шолаја био исти као што је и сад, Боројевић исто, Гуља је имао дугу косу, Жељко је мени исти увек, можда мало дебљи у оно време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је имао браду, бркове, дугу косу осим Гуље?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: У јединици?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Не бих мого да се сетим да је још неко имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажите ми какве су вам биле униформе?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Маскирне. Имали смо маскирне униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маскирне зелене или маскирне плаве?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Маскирне зелене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте имали?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Имали смо капе, шилтовке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имао неко можда шлем, шешир, мараму?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Код мене у воду није имао нико а могуће да је неко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је вама био командир вода?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Црногороац из Руме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове он?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Не знам му име ни презиме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био он раније у «Шкорпионима»?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ви?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Ја не, тад сам био први пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте први пут сад ово за Подујево, за Косово јел?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли примали плату?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Од?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па плату јесте ли примали за то време док сте били у «Шкорпионима»?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Ја сам био у тој јединици три или четири дана све укупно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта се десило онда после, јесте ли ишли на други терен?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Нисам ишо више са том јединицом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли ишли уопште на Косово до краја бомбардовања?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па остао сам у Шиду, у територијалној одбрани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте се вратили у Шид?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Мислите из Пролом Бање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па око пет, шест дана све укупно је то трајало, пет, шест до недељу дана, нисам сад сигуран тачно, кад смо дошли и кад смо се вратили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли ви били у саставу јединице «Шкорпиони» или је та јединица била у неком ширем саставу у војсци, ТО, полицији?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па ја сам у ту јединицу ушао преко једног пријатеља који је дошао да се ангажује тамо по граду, да нас скупи и, он је овако на молбу да ће то бити, углавном сви момци из града да ћемо ићи сви заједно и тако сам и дошао. Јединица је била у саставу МУП-а, тад кад смо дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли ви то тад сазнали?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па рекли су да, да смо у саставу, у резервном саставу МУП-а Србије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што после тога нисте били опет у јединици него сте остали у Шиду?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па ја нисам хтео да идем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па шта је, мени се то није свидело тад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па конкретно и тај догађај и људи и није то било то што сам ја очекивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли неког од људи познавали од раније?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па можда њих двадесетак, тридесет, ових локалних из града, ове остале нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На пример ког, јесте ли знали команданта?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На пример јесте ли знали команданта?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Медића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Из виђења, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ког још, јесте ли знали од пре доласка у ову јединицу окривљене?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Јесам, па сви су они из града, из Шида, познавао сам и њих и још ту, сведоке ове што су около и тако, то су углавном људи који живе у истом граду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта вам се то десило да вам се није допало да после будете у «Шкорпионима»?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па конкретно ето сам тај догађај од себе, и није ми се допало, људи ми се нису свиђали, ја те људе нисам познавао, те из Бечеја из Новог Сада из, одкле су већ били и мене лично није одговарало тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су вас звали за тај други терен?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ви сте одбили?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Одбио сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажите ми сада ово што вас питам како је ко изгледао у то време, да ли се сећате Шолаја Миодрага и да ли је он, колико је он био стар тад у то доба?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Он је био млад дечко, био је мршавији него сад, сећам га се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је отприлике имао година?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: То не бих могло, двадесетак не више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било још тако младих у јединици или не?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Мислим да је био још један дечко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одакле је он и како се зове?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Е то не знам, не познајем га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажите ми, ко је ваш тај Црногорац, јел он из Шида, одакле је?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Из Руме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Руме?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никад нисте сазнали како се зове или сте заборавили?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Не, надимак му је био Црногорац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, али име и презиме?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нисте сазнали? Добро. Кажите ми у односу на овај долазак у Подујево, у колико сте сати стигли и колико сте дуго били тамо све укупно?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па дошли смо око, не могу сад тачно да прецизирам 10, 9, између 9 и 10, ујутру и били смо све укупно ето до једно 2, 3 нисмо више били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи неких четири, пет сати?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико сте дуго кад сте дошли, колико је било аутобуса, где сте се паркирали, колико сте остали ту у аутобусима?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Два аутобуса су била и паркирали су један до другог у једној улици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли ти аутобуси дошли под неком пратњом или сами?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Ја не могу да се сад сетим дал је под пратњом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел ишао командант с вама?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Не, командант је отишао чини ми се у штаб негде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, кад су долазили аутобуси у Подујево, јел он био с вама у аутобусима или је био посебно?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: У мом аутобусу није био, не могу да сад тврдим даје био у другом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био неко из САЈ-а у вашој пратњи, из Пролом Бање до Подујева?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Колико се мени чини није био нико, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су ишли само аутобуси или је ишао и неки камион можда са опремом?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Не бих знао да одговорим, мислим не могу да се сетим, ја сам седео у аутобусу нисам обраћао пажњу ни напред ни назад да ли иде нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су били окривљени с вама у аутобусу кад сте ишли у Подујево?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Ја мислим да је био Шолаја Миодраг самном у аутобусу, нисам сигуран али мислим да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и кад сте стигли тамо у Подујево и паркирали се, колико сте дуго били у аутобусима?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Једно десетак, петнаест минута док није почела та паљба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Паљба из близине, из даљине, шта је то било?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па и тамо из неког правца су почели да пуцају по аутобусу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било цивила у граду?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Кад смо ми дошли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Ту где смо ми били тамо на другој страни је било, виделе су се групе цивила, одакле је долазила паљба према нама, а ту где смо ми били није било цивила, била је САЈ и била је локална полиција ова у плавим, плавим униформама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А САЈ у каквим?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па САЈ је имао да ли црне или тамно плаве не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта су они урадили, стајали, оно кретали се?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Исто цела јединица је стајала и одговарала на пушчану паљбу тамо од тих цивила, они су пуцали, напуцавали се како да вам објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко се напуцавао?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: САЈ са овима што су пуцали у правцу нас и аутобуса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ту је било дејство, нека акција је била?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па била је пуцњава у правцу нас, ти меци су звиждали и онда су САЈ-евци одговарали, они су стајали једно 50 до 60 метара иза неке куће и пуцали су исто у том правцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово нико до сада није рекао зато вас питам. Јесу ли се кретали цивили можда по улици, напуштали град или тако нешто?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само сте ту акцију видели?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Ја нисам видео ниједног цивила да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим тих цивила који су пуцали?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Да, али они су били удаљени једно 300, 400, 500 метара горе и пуцали су у правцу аутобуса једно 10 људи из САЈ-а је одговарало на паљбу а ми смо изашли из аутобуса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ти у полицијским оним редовним униформама, шта су радили та редовна полиција?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па они су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су и они одговарали или шта?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Нису, они су се ту вртили ту по улицама нешто, не знам шта су радили не знам, само сам их видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ПП јел сте видели?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: ПЈП.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Посебне јединице полиције?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Мислите на САЈ?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим на ПЈП униформе?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Не могу да се сетим. Сећам се САЈ натписа на леђима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је наредио да изађете из аутобуса?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па ја не могу да се сетим ко је наредио, углавном смо сви изашли из тих, сви смо изашли један за другим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли се ви укључили у ту пуцњаву?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Не, ми смо се склонили овако, пошто је то једна попречна улица и ми смо се само склонили у ту улицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из аутобуса на десно, на лево, у правцу у ком је паркиран аутобу или у правцу из ког сте дошли?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Аутобуси су били паркирани дуж ми смо скренули чини ми се у лево улицу, у улицу лево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је све био са вама кад кажете множина, кад кажете ми, ко је био са вама?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Са мном је био командир вода, био је Грабовица Бранимир, Хован Дамир, «Плави» надимак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове «Плави»?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Не знам, не познам га, Рамбо неки из тако смо га звали из Беочина или из Бечеја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико је било вас у том воду?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Ја мислим 10-так или 12.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сви сте били заједно или је неко остао у некој другој групи?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па требали смо бити сви заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И где сте онда кренули?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па командир је рекао да уђемо у једну кућу, показао је у коју кућу и ушли смо у ту кућу да ћемо вероватно спавати у тој кући, да ћемо преноћити и да уђемо у њу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли вас водио неко из САЈ-а?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Била су двојица из САЈ-а и они су ишли испред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад су они дошли за вас?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па САЈ је већ био ту груписан, објаснио сам вам они су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, САЈ је био груписан и пуцао је, ја вас питам ко вас је водио у куће?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Они су нас довели до куће, а у куће смо ушли сами.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте изашли из аутобуса узео вас је неко из САЈ-а?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Команда је била, од мог командира вода да дођемо и показао је конкретно коју кућу, у ову кућу ћемо ући, ту ћемо вероватно ноћити, а САЈ је ишао исред нас и распоређивао те групе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све ваше групе из аутобуса?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па да, све, сви како коју кућу где ће ко ући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате ко је то био из САЈ-а?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Е то конкретно не знам, не познајем никога из САЈ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро како изгледа двориште и кућа у коју сте ушли?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па то је кућа спратница, ја не могу да се дворишта нешто се ни не сећам, сећам се тог спрата, те терасе, тих спаваћих соба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где гледа тераса, на улицу, на аутобусе, на шта?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па тераса гледа у друга дворишта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У друга дворишта?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је све ушао у кућу?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па у кућу смо ушли ја, ови људи које сам навео већ Хован Дамир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Плави», Рамбо?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: «Плави», Рамбо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико сте били у кући?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па ето кажем једно 15 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте радили, јесте распремали ствари? Разгледали, шта?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па нисмо распремали ствари, улазили смо у сеобе и тако чисто оно да видимо је ли има некога, је ли неко остао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па ништа ето у том тренутку се онда зачула пуцњава и ми смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је та пуцњава била различита од оне пуцњаве под којом сте ви уопште изашли из аутобуса и кренули тако у куће, шта се ту разликовало?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па била је рафална паљба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Мени се учинило из тешког наоружања, јако се пуно чула оно, у дугом једном интервалу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из једног оружја, из више?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па мени се чини из више, чак ми се чини да сам чуо и митраљез пошто отприлике знам како он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли прво митраљез или митраљеу онако у склопу те рафалне?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Сад то не могу, ја сам био унутра и онда сам изашао на терасу те куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли изашао још неко са вама на терасу?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па ова двојица су остала иза мене нису изашли конкретно на терасу, али су били до мене ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која двојица?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Хован и Грабовица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се видело са терасе?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па видело се једно двориште, где сам ја видео припаднике, отприлике сам закључио да су то људи из моје јединице где трче кроз то двориште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Ништа, дошла је команда да сиђемо доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је дао ту команду?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Командир вода Црногорац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто Црногорац?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је био ту у кући све време је ли?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кажите ми сада јел сте ви уопште улазили у то двориште где се то десило?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вама је истражни судија тамо предочавао неку изјаву да сте ви излазили из тог дворишта, сећате се тога?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Нисам, ја јесам се приближио том дворишту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Кад смо изашли да се постројимо. Ја јесам се приближио и ту сам видео Стопарића, да тад се сећам да сам га видео испред тог дворишта и да сам га питао шта се десило, он каже немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели тад Ђукића?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Жељка?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Њега не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Медића?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Ни њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Боројевића?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Ни њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био Боројевић са вама у кући?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: У којој кући?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ту где сте излазили на терасу?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још нека кућа у којој сте били?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Не само та једна. Ту где смо били у тој кући није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Шолаја?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Ни он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешто причате код истражног судије за Боројевића?
СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Нисам вас разумео.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели Боројевића или не кад сте изашли на улицу на постројавање?
СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Јесам, кад смо се постројили.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад?
СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Кад смо изашли напоље да се постројимо, видео сам Боројевића.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ког још?
СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па углавном цела јединица је била ту, не могу сад конкретно неког да се сетим, цела јединица је била постројена испред. Свако испред своје куће где смо били.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то то значи да сте видели Боројевића, то кад сте изашли на улицу на постојавање?
СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Да
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ви сведочили у неким другим поступцима?
СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: У вези овога?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?
СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Јесам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, код Цвјетан Саше?
СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Код Цвјетан Саше, да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте тад рекли да сте видели Боројевића?
СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Јесам да на постројавању.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Боројевић припадао формацијски вашем воду?
СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ових 10-12?
СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како се то десило да није он са вама ушао у кућу?
СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: То ја не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко још није ушао у кућу са вама, ако вас има 10-12 па је ту командир Црногорац, Хован, Грабовица, Рамбо, и онај како се зове још «Плави» и ви, то је колико 6-7?
СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па било је још два, али ја те људе не познам, то су људи из Беочина које сам ја први пут тад срео.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али Боројевића знате од раније, је ли?
СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па ни њега нешто нисам познавао, али га познајем зато што је отприлике био живео једно место поред мене.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сигурни сте да није ушао у кућу?
СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А формацијски припада вама?
СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Већ су ме питали да ли је био са мном у кући, ја сам одговорио да није, ја не могу да се сетим.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али је формацијски припадао вашем воду?
СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су још били кажите ми водови и њихови командири?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: А то не би знао тачно одговорити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате смо овог вашег?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па мој вод знам а отприлике ко је још био командир вода, не би могао знати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био неки Жућа командир?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па чини ми се да је био један из Беочина висок, наочит овако човек жут, плав онако, да је он чини ми се да је био кад је командант давао задужења да се њега овако сећам да је он добио један вод.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био можда Медић Драган неки командир?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па то не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли ваша та група, тај вод био неки извиђачки или неки овако?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Обичан вод.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже Боројевић да он није био нигде распоређен, али обзиром на његово искуство да је командант или командир Медић Слободан рачунао на њега када буде формирао извиђаче да буде у тим извиђачима?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па он јесте командант из, кад смо сви били постројени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не каже никаквог Црногорца не спомиње.

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Боројевић?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па добро, ја не знам Црногорац је био командир вода, формацијски кад смо први пут прочитани ко иде под који вод Црногорац је био командир мог вода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја питам за Боројевића?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па био је и он је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И његов?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Прочитан, а сад командант јесте постројио целу јединицу, и рекао да ће оформити један тај како га је назвао извиђачки вод, сад да ли је он то њега после прекомандовао или није, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је за све то време командант?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Ја мислим да је он отишао у штаб САЈ-а, у штаб главни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли се он појавио после уопште?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па кад је, он се појавио кад је дошао санитет и почео да галами.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко да галами?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је рекао?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па нешто је псовао, не могу да се сетим сад тачно речи био је удаљен од мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кога је псовао?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па никог конкретно, вероватно све нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него викао псовке, је ли тако?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Узвикивао псовке?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Узвикивао псовке, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био још неко из команде САЈ-а можда ту?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Дошао је да командант САЈ-а после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Ја мислим да се зове Тутинац, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био Тутинац у Пролом Бањи?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Можда је и био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На постројавању пре него што сте пошли?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Немогу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели тамо рањене.

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Сећам се да је био овај чини ми се генерал Павковић да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: У Пролом Бањи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре него што сте пошли?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Пре него што смо пошли у Подујево, то се сећам да су седели, да је он онда био начелник Генералштаба и да су седели тамо у неком бифеу и да сам ја питао ко је то и да ми је овај одговорио ми је неко да је то генерал Павковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваш командант је седео са генералом Павковићем?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Да и још неки људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли Павковић учествовао у вашем постројавању или тако нешто?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или да ли је одржао неки говор?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Не могу да се сетим, није ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И кажите ми сада јесте ви видели тамо код тог санитета рањенике или нешто?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па нисам, ја сам био удаљен, кад смо се постројили ја сам био удаљен од санитета стотињак до 150 метара испред те куће где сам био, ја јесам видео санитет и видео сам да се нешто дешава тамо, шта се дешава пошто је била команда да сви стојимо у врсти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је наредио да се иде у аутобусе?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Ја мислим да је командант наредио да сви улазимо у аутобусе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било неке приче у аутобусима, јесу били ови окривљени у повратку са вама у аутобусу?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: У мом аутобусу није сад можда да је био Шолаја Миодраг, али нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте се враћали?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Боројевић?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Није био са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли нису били водови сви заједно, ко је у једном воду у једном аутобусу?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па није то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није то било правило?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Да, могао је седети свако ко са ким хоће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И после тога да ли је било у Пролом Бањи неког истраживања, је ли неко пргледао пушке, је ли неко рекао нешто?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Ништа, дошли смо нико ништа није ни питао, било је питања између нас шта се десило, нико није имао никакав конкретан одговор, ништа то смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели када сте се ту, пре него што сте ушли у аутобусе, јесте ли видели Медић Драгана?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Не могу да се сетим да сам га видео, да ли нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био он са вама у повратку у аутобусу?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Не у мом аутобусу није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли вам познато да ли му је позлило или тако нешто?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Мени не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, имамо овде једну фотографију, па ћу вас замолити да погледате ту фотографију, дао нам је окр.Ђукић, да ставимо на документ камеру ако хоћете да погледате сви а вама ћемо дати после да погледате и овако пошто је можда ситно.

Ја молим режију да нам само укључи снимак документ камере.

Уколико режија ово не може сада да обезбеди снимак преко документ камере, договоримо се мислим да сви знају, значи и странке, браниоци и тужилац да се ради о фотографији коју је дао Ђукић Жељко, па да покажемо то непосредно окривљеном. Ајде режија онда нема везе показаћемо то непосредно окривљеном уколико сте сагласни странке, браниоци? Јесте.

Погледајте ову фотографију па ми кажите јесте ли ви можда ту на тој фотографији и ко је све ту?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Јесам ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само приђите микрофону да би се то снимило.

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Јесам ја сам први са десна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је још ту?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Са моје десне стране. Овде је Ђукић, Томић, ово је покојни Рисовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро означимо то све.

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Рисовић и ово је овде чини ми се Никица Ковачевић.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се окривљеном покаже фотографија коју је предао окр.Ђукић Жељко, па за овим сведок изјављује «мени је позната ова фотографија и на њој сам ја први са.

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Са моје десне стране, десне стране, први са десне стране.

Први десна, па се затим до мене налазе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ко?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Први до мене је Рисовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Покојни Рисовић је ли тако?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Да, покојни да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Затим?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Никица Ковачевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никица Ковачевић, е сад.

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Жељко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окр. Ђукић Жељко.

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: И Милан Томић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милован.

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Милован Томић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Томић.

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И та фотографија је сачињена?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Ја мислим да је ова фотографија у Пролом Бањи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре или после?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре поласка?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Пре поласка у Подујево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Пре поласка у Подујево. Показаћемо вам сада и неке скице које се налазе у предмету, па ћете да нам кажете да ли вам је познато то или не, место где сте били, место где су праркирани аутобуси, двориште где сте били, као и куће у којој сте ви били, куће у којој се ово све догодило и онда ћете затим евентуално уколико нешто од тога познате, да можете да идентификујете, да потпишете те скице. А то ћемо морати све уколико се окривљени и браниоци слажу, и тужилац морамо то овако

непосредно да вам дамо обзиром на овај проблем са документ камером, је ли може?

За овим се сведоку показују скице из списка предмета и то две скице, као и скица коју је сачинио окр.Ђукић Жељко, и она коју је сачинио сведок П-1.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад ви погледајте ове скице па ћете да ми кажете шта вам је од тога познато?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Да вратим ову.

Мени нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте све скице погледали?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Јесам да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И је ли вам познато нешто?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па мени нешто, не би се знао сад ту снаћи, нешто. Отприлике сам прочитао шта се где налази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли се сећате тога како је у тим скицама или не?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Како изгледа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како изгледа Подујево, место где су аутобуси, место где се то десило?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па аутобуси су отприлике ако је ово кућа, аутобуси су били кроз овамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли се види ту кућа где сте ви били?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па ја мислим да је овде у овом реду једна од ових кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А коју скицу гледате?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Ево ову овде. Ако је ово кућа, онда би ја требао бити негде овде у овом реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: У једној од ових кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ви на тој једној скици ја не знам уопште коју скицу сад држите док не видим, можете да пронађете кућу у којој сте. Можете ту да означите место где је кућа у којој се ви налазите?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па не могу са сигурношћу да означим, али отприлике би тако требало ако се кућа налазила овде, ја би требао бити лево од те куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ове друге скице? Је ли можете да се сетите нечега да ли оне одговарају нечему или не, ако можете немојте да се напрежете.

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па не могу, нисам са сигурношћу сигуран.

Па сведок изјављује да на скици коју је сачинио Ђукић Жељко, може али не са потпуном сигурношћу, да значи кућу у којој је он био и

суду предаје потписану фотокопију ове скице са ознаком куће у којој је он био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са знаком X, са X ћете означити кућу у којој сте ви били и потписаћете ту скицу и рећи ћете ми док то пишете ако можете да се сетите на који начин вам је дељено оружје, које оружје сте добили и шта сте још радили у Пролом Бањи док сте чекали да пођете за Подујево, да ли је било још неких онако, неког дотеривања, шишања, бријања и тако?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Ја мислим да смо се шишали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли била наредба у том смислу да се сви ошишају, да се сви обрију, да сви буду онако уредни?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па није нешто нека конкретна наредба није била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то било нешто организовано ту у хотелу, бријање, шишање и то?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Свако своје индивидуално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је индивидуално било, а оружје како вам је дељено и која врста оружја?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Добили смо аутоматско оружје, дељено је из сандука. Из неког камиона извађено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вам је дао?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Ја мислим, не могу да се сетим, Цвеле, Цврле, да је он био задужен за опрему и наоружање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, хоћуд а вас питам да ли је претходно командир вода добио оружје за свој вод па делио свом воду?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Не, оружје смо добили сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или су сви добили ту одједном од једног човека из једно два, три сандука, је ли тако?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Малојловић Срђан, да није Манојловић Срђан?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Могуће, да је Срђан, Срле да, Срле се звао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже Ђукић да је он делио оружје.

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па јесте, он је био тај економ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не Ђукић каже да је добио од Манојловића и да је он даље поделио.

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Могуће да је он свом делио, ја не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био Ђукић командир вода?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли био Ђукић командир или није био?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Чега?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вода?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па ја мислим да га је ставио командант за неког командира е сад чега ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад? Пре или после овог догађајач?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Кад сте ме питали за тог Жутог и Црногорца и све, пре догађаја је био, и он је колико се сећам да га је ставио Боца за командира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли неко уписивао нешто кад је дељено оружје?
Списак па ознаку пушке?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Колико ја се сећам, нико ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како сте после раздужили?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Исто тако вратили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли се бројало ко је колико вратио муниције?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кома сте дали оружје када сте враћали?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Исто том чини ми се Манојловићу где су те пушке само слагане, да је два, три, четири човека да су они враћали пушке у сандуке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А муницију?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Исто и муницију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И нико није контролисао шта ко враћа?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Ја не могу да се сетим да је било ко шта конторлисао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро потпишите онда ту, означите са X кућу у којој сте ви били и потпишите се. Да видимо да ли чланови већа имају питања? Не. Не. Сад ће тужилац, само да он упише ово.

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Која би то сад кућа могла бити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако можете, ако не можете.

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Ја не могу то да.

Односно сведок враћа скицу јер не може да означи у којој се кући налазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добар дан. Рекли сте да сте постали припадник «Шкорпиона» непосредно пре овог догађаја?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли се сећате да сте 12. децембра 2003. године сведочили у Окружном суду у Београду, поводом суђења које се одвијало против Саше Цвјетана у том поступку?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Сећам се да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате шта сте тада рекли када сте постали припадник «Шкорпиона»?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Званичан припадник «Шкорпиона» сам постао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знам разлику између званичног и незваничног, само знам да када вас је судија тада питала кад, ви сте, прва реченица коју сте изговорили била је да сте припадник «Шкорпиона» од `96.

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Ја нисам, «Шкорпиони» су се налазили база је била поред Шида, то сам ја обаснио и судији и ја јесам одлазио у ту базу у Ђелетовце у једно два наврата, али ја припадник јединице нисам био, ја сам званични припадник јединице постао тад кад смо отишли у Подујево. Писани припадник.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта сте радили од `96. до `99.?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Бавио се приватним бизнисом, ја сам живео у граду Шиду.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте примали неку плату код некога?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Сам, пошто сам се ја бавио угоститељством, ја сам држао кафић и ја сам од тога живео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где је био кафић?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: У Шиду.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате питања у вези са Боројевићем на том суђењу?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па у три наврата ви објашњавате да је Боројевић био са вама, да је био у кући поред вас, да сте кренули заједно из те куће на оно накнадно постројавање, а данас кажете да га нисте видели уопште и то неколико пута вас судија пита, ви кажете да нисте.

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Да је био са мном у кући.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ево да вам прочитам шта сте рекли.

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Ајде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је на трећој страни тог сведочења од 12.12.2003. године, каже овако «на постављено питање председника већа одговарам да је Боројевић Драган све време био са мном, он је иначе био у истом воду као ја», па онда на питање адв.Теким Вокшија, кажете «у оној у којој је био смештен Боројевић ја сам видео када је Боројевић ушао у ту кућу», онда да не читам даље али на неколико места ви помињете Боројевића да је ту био.

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Ја сам поменуо Боројевића да је био припадник мога вода.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја вам читам шта сте поменули Боројевића.

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Да је био припадник мога вода. Тад је прочитано формацијски ко ком воду припада, прочитано је име Боројевић Драгана, на питање адвоката Цвјетан Саше или судског већа да ли је он био са мном у кући, у тренутку заузимања ја сам одговорио да није.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви кажете није био ту, али је био у суседној кући.

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Претпостављам да је био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, ви сте били потпуно сигурно, кажете био је сво време са мном, тако сте. Добро нећу десет пута исто питање, нећу више десет пута исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле суштина је да је он био са вама у воду, је ли тако да је командир био Црногорац.

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да није био са вама у аутобусу.

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нити у доласку нити у повратку, да није био са вама у кући.

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није био са вама на тераси.

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате или не знате где је био?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па на питање судског већа прошли пут да ли је, ја сам претпоставио да је био у кући поред, а ту су биле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпостављате?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Претпостављам, тако сам ја и одговорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то та кућа у којој се десио догађај или не?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па не, то је можда кућа поред, а кућа где се десио догађај можда је једно две куће вишље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И видели сте га када?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: На постројавању сам га видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После тога?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На постројавању?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуномоћник оштећених?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Рекли сте да сте отишли из Шида у Београд, да ли сте директно из Шида отишли у Београд или сте ишли можда у Нови Сад?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Ишли смо прво у Нови Сад да покупимо друге припаднике јединице.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да. А да ли сте били у Бубањ Потоку?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Били смо у Београду конкретно, где ја не знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А где сте задужили униформе?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па ту где смо били у Београду?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А каква је била униформа?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Маскирна.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Која?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је то.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маскирна плава и једино.

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Не, није била плава, маскирна зелена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маскирна зелена.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је ишао неки камион у колони са та два аутобуса који је возио муницију?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Јесте био је камион, то сам објаснио да је то био економ тај Срђан, Срђан.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Је ли он возио камион, Срђан?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па не знам ко је возио.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не знате ко је возио?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Не.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је Жељко?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Не знам стварно не знам ко је возио камион.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А је ли ишао неки транспортер испред аутобуса или иза?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Ни то не могу да се сетим.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је било разбијених излога и врата на неким продавницама или зградама у Подујеву?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Било је.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је неко, да ли сте приметили да неко износи неку робу?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па није, виде се људи да ли нешто неко износи, конкретно неку робу нису износили.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Рекли сте да сте били у аутобусу док вам нису рекли да изађете, да ли је неко изашао пре наређења из аутобуса, одмах по доласку?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па могуће да је неко, ја конкретно не знам.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је оружје које сте задужили, описали сте на питање председника већа како, да ли је било конзервирано?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Ја мислим да јесте али нисам сигуран.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јесте ли га чистили, јесте ли ви чистили ваше?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Ја пушку јесам чистио.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Како на који начин?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па крпицом онако, мало обрисао и тако.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Рекли сте да сте гледали у двориште и да сте видели људе, да излазе људи из «Шкорпиона» да сте их видели у том дворишту?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: У ком дворишту.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: У једном дворишту сте видели људе из «Шкорпиона».

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Јесам.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А да ли је то, да ли је у том дворишту било пуцњава и убијања?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Ја не би знао да је било ту, ја сам видео санитар да се ту после паркирао.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Где?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Испред тог дворишта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту где сте видели «Шкорпионе»?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту, а кога сте видели још?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па не бих, било је далеко, са терасе што сам видео, не могу никога конкретно да кажем.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли браниоци имају питања? Изволите.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: (бранилац опт.Медић Драгана) Ја бих молио сведока да се изјасни је ли он видео ту у Подујеву или кад су узимали те униформе или тих дана на било коме, чијој униформи да пише «Шкорпиони» или амблем «Шкорпиона» или било шта?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па ја мислим да смо ми имали те амблеме неки.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Је ли ви мислите или да ли сте ви имали амблем?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Ја мислим да нисам лично.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли сте ви добили било какав позив, било какву потврду где вам је писало ја вам говорим о `99. години, где пише да је то јединица «Шкорпиони»?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Писмену потврду?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Писмену, било где да сте видели?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Не.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А реците ми `96. године, `95. кад сте ишли кажете у Крајину, у Бановце, јесте тада видели амблеме на униформама «Шкорпиона»?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Било је да.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Следеће је питање, односно председнице већа ја бих молио само да шифру за сведока је ли имамо ту?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Е добро само да погледа ту шифру, па да не говори име, а ја ћу га питати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле имамо једног сведока који ужива мере заштите у том погледу да његов идентитет до сада није откривен, односно он има један псеудоним који се користи овде у поступку, значи нећете говорити његово име случајно. Прочитаћете о чему се ради и означаваћете га као П-1.

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Који?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: П-1. Тужиоце јесте ви нешто хтели да кажете?

Можете ви нешто друго да питате ако вам не нарушава концепцију постављања питања.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Немам ништа друго, имаћу неку само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро да питам ја нешто, ко је вама био командант сад у Подујеву? Ко вам је био командант, не командир овај Црногорац, него командант?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Медић, па Боцо Медић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Медић Слободан?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имао Медић Слободан ознаку «Шкорпиони»?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао неку ознаку «Шкорпиони» или не?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коју ознаку сте имали?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Ми?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не ми него ви?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Ја мислим да смо имали амблеме на левом рамену «Шкорпиони» али нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте имали ознаку МУП?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте имали писмену потврду да сте дошли у МУП?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Ја је конкретно нисам добио. Ми јесмо дошли, нама је човек кад смо задуживали ту опрему, ми смо дошли, то је била ја мислим од МУП-а та касарна како да вам објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква касарна кад смо били у хотелу?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Не, не, за Београд кад смо опрему ту задужили. Кад смо дошли мислите у Подујево?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја вас питам да ли сте ви, ко је вас мобилисао МУП Србије или неки човек за «Шкорпионе»?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Неки човек за «Шкорпионе», мене конкретно неки човек за «Шкорпионе».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е још ми сад кажите `96. године када тужиоцу кажете да држите кафић, овде браниоцу кажете да када сте ишли у Бановце, шта је то у Бановце, у «Шкорпионе», у Крајину да? Јесте ли ви ишли у Крајину, јесте ви учествовали још не неком ратишту или не?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Ја сам ишао Бановци – Шид вам је раздаљина можда 20-так километара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Крајина?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то. Јесте ли то ишли?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Прелаз је био слободан, те људе ја све познам, они су углавном са нафтом трговали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Трговали или обезбеђивали?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па и обезбеђивали и трговали, било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ишли по нафту или да се дружите или?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па углавном по нафту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или да ратујете?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Углавном по нафту сам ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ево сад браниоче обезбедили смо ово, значи ви никада касније не смете рећи идентитет овога сведока, знате?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Да, разумео сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли ви њега познајете?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Из виђења да.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Колико дуго га познате?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па нисам га видео дуго га нисам видео, а познајем га.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Пре ових догађаја у Подујеву?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па не познајем га нешто лично, здраво за здраво и то је то, познајем га ових пар месеци.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми јесте га ви видели у Подујеву?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Њега?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па не могу да се сетим.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јесте га видели у Пролом Бањи?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па мислим да јесам оно и на прошлом суђењу сам рекао да ми се чини да је он то.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Нисте ме схватили, ја вас не питам сад за.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, само одговарајте шта вас пита бранилац.

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Ја се извињавам господине судија ја нисам добро прочитао презиме.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Прочитајте добро.

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Хоћете ми поставити још једном јер ја сам кроз пермутовао, ја сам мислио да је ово друга особа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е а сад кад читате онако правилно јесте видели ту особу за коју сте прочитали?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Њега не познајем, он није из мог како сад да кажем, из мог места, лично га не познајем, видео сам га први пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте га видели тад у Подујеву и Пролом Бањи?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Чини ми се да јесте и да ми је на објашњавање како изгледа, да је он то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чини вам се да јесте.

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па био је, ако је он то, било је једно друштво где се он дружио, где ја отприлике би рекао да је он то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у Подујеву?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Не, тамо га нисам видео. У Пролом Бањи сам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите, браниоче.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Је ли се сећате како је он био обучен?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Извињавам се када.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Где га је видео, видео га је у Пролом Бањи, каже да га у Подујеву није видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био у Пролом Бањи неко у цивилу или су сви били у униформи?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Сви смо задужили униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И били све време у Пролом Бањи у униформама?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Колико се ја сећам сви смо били у униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био неко у цивилу?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Ја не могу да се сетим. Можда неких цивила, а из једнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не из јединице, је ли носио неко, питала сам вас качкет, односно не качкет него шешир, шлем, мараму?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па јесте мени се чини да сам видео један шлем али не могу да се сетим ко би то могао носити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А мараму?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Не могу мараме да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите браниоче.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли било шта зна друго о том сведоку касније да ли га је сретао после тога?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Не.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли случајно зна у којој је јединици био, при ком воду тамо где сте били?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Ни то не знам.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ни то не знате. Добро. Хвала. Председнице ја имам невезано можда сада уз исказ сведока, али имам једну примедбу више можда процесне нарави, коју ми треба да некако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У овој фази сада ту процесну примедбу док испитујемо сведока или.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па све зависи о томе, да, ми имамо транскрипте исказа у предмету Цвјетан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Које је заступник јавне тужбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немамо транскрипте, имамо записнике о главном претресу.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Главном претресу, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ми сад да ли их можемо предочавати или их не можемо предочавати, да ли је тај спис, да ли је тај спис.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја се слажем са вама.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је тај спис придружен на начин да је саставни део овог списка, да постављамо питања, мислим да ја знам више како ћемо или није, или ћемо предочавати или шта је од тог списка основ и за овај наш спис. Који докази, а који нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја за сада могу да се сложим са вама да користећи тај спис ми можемо да постављамо питања, а то је моје лично мишљење, ми неку

посебну одлуку о томе за сада нисмо донели, односно имамо као предлог овде у оптужници да се како каже тужилац у доказном поступку изврши увид у предмет Окружног суда по кривици Цвјетан Саше и прочита пресуда Окружног суда у Београду и из тог предмета одређени писмени докази који су овде побројани. Мој лични став је, ја сам вам рекала да користећи тај спис, дакле и исказе сведока који су исти и тамо и овде, можемо да постављамо питања, а да предочавање неких разлика за сада не би требало да буде, али то је мој лични став а који је можда и сувише ригидан, видим да тужилац нема такав став, тако да можемо о томе да разговарамо и да евентуално донесемо одлуку.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па нормално ја се држим тог става и зато не би сад постављао рекли сте тамо је тако и тако, али јавна оптужба тако поставља питање подсећајући сведока кад да користимо тај. Ја кажем да имам неутралан став, сасвим ми је свеједно и све што може да допринесе у материјалном смислу до неке истине, па истине и у функцији одбране, ја се слажем са тим да то прихватимо, али да онда знамо или смо прихватили или нисмо, ето толико, хвала. Немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема питања више. Да ли још неко има питања за сведока? Изволите.

АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: (Бранилац окр.Шолаја Миодрага) Само сведок да ми одговори на једно питање. Шолаја, је ли се било чиме истицао од других припадника јединице, по опреми, по облачењу, по било чему?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Не, био је исти, обучен, ништа није имао посебно.

АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Ништа. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, још неко? Изволите.

АДВ.ЂУРО ДРАГИЋ: (бранилац опт.Боројевића) Судија ја би молио да сведок уколико може да се определи о времену од изласка аутобуса до пуцњаве и до уласка натраг у аутобус и повратка, колико је то по његовом виђењу свеукупно трајало?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Од изласка у аутобус до враћања.

АДВ.ЂУРО ДРАГИЋ: Кад сте дошли, па кад сте изашли, по команди или самостално из аутобуса до враћања у аутобу колико је то све скупа трајало, па ако може наравно?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Могу рећи произвољно два до три сата, није било више.

АДВ.ЂУРО ДРАГИЋ: Добро. И још једно питање, каже да мисли или претпоставља да је мој брањеник, односно Боројевић био у другој згради, на основу чега он то може да претпоставља?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте у различитој од оне у којој је он био?

АДВ.ЂУРО ДРАГИЋ: Да.

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па то сам ја рекао на првом суђењу, ако смо ми ушли у ову, можда је он ушао у кућу до ње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У сваком случају није био са вама?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па добро то сам рекао, са мном није био, то сам ја рекао на првом суђењу да сам претпоставио да је ушао можда у кућу до нас.

АДВ.ЂУРО ДРАГИЋ: А да ли се сећа колико су заједно задњи пут када га је видео и нешто када су изашли из аутобуса да ли се сећа где је видео мог брањеника Боројевића?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Видео сам кад смо пошли према, кад нас је командир вода водио према кући, тад смо били заједно и видео сам га на постројавању.

АДВ.ЂУРО ДРАГИЋ: Захваљујем се.

Судија ја би вас само обавестио да ћу бити одсутан после 11 сати, да ће ме замењивати колега Петровић и пре тога би мом брањенику само предао, ако не будете правили паузу овај транскрипт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, уреду је.

АДВ.ЂУРО ДРАГИЋ: Хвала.

АДВ.ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Сведок је рекао када је дошао испред куће, из чијег дворишта су се чули пуцњи, да је срео Стопарић Горана, да ли је срео још некога од припадника «Шкорпиона» ту да стоји испред куће?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па био је, вероватно је био, њега се конкретно сећам да сам њему поставио питање шта се дешава и шта је било, тако.

АДВ.ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Од сведока који сада чекају на саслушање Томић Милован, Никица Ковачевић, да ли се сећа њих?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па није, ја се конкретно сам се сетио Стопарића, можда су и они били тамо, не спорим, али нисам ја са њима ништа причао.

АДВ.ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Пошто се сећа Стопарић Горана и истовремено изјављује да никада није улазио у спорно то да кажемо двориште, да нам прокоментарише изјаву Стопарић Горана од 11. новембра 2002. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам вас питала када вам истражни судија предочава шта Стопарић да вас види да излазите из тог дворишта?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Није ме видео да излазим, ја јесам стајао испред дворишта али нисам излазио из дворишта.

АДВ.ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажите ми у повратку у Пролом Бању, је ли овај П-1 био са вама у аутобусу?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Не, не могу да се сетим, мислим да није, можда и јесте, не могу се сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми у односу на тог другог младића од 20 година који је био млад исто као и Шолаја Миодраг, да ли су они по изгледу се разликују, је ли су исте грађе, исте конституције, исте пути или је тај нешто различит? И како се зове тај?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Можда у фризури, не знам како се зове, Мали смо га звали, можда фризура другачија и чини ми се да је боја косе онако колико се сећам тога лика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли сличан он Шолаји или није?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Физички?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У изгледу?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па висине јесте, а лик није сличан тотално су различити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како се звао Шолаја, који му је надимак био?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: У то време Зицко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли још има питања окривљени за сведоке? Изволите.

АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Извините судија, само једно питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Ако сведок може да нам каже пошто је пришао сад Стопарићу и како сам изјављује који је стајао испред тог дворишта, и колико сам разумео питао је Стопарића шта се десило, шта је Стопарић одговорио?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Ништа, нема појма.

АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли окривљени имају питања? А бранилац Перковић, изволите.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председнице већа само пре него што позовете следећег сведока ја ћу имати нешто само да кажем, једну примедбу, па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања сад за овог сведока или не? За овог сведока окр.Ђукић Жељко, изволите Ђукићу.

Па ево овде код тужиоца на пример, ако вам не смета.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Добар дан. Могу да питам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ти кажеш да си отишао после тога догађаја у Подујеву да си се вратио за Шид, је ли тако?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Да.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Е добро, кад си био у Шиду причало се о томе шта се догодило у Подујеву?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Да.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Да ли си икада од некога, и ако јеси да кажеш од кога си чуо да сам ја пуцао у те цивиле, малтретирао, тукао, изводио из кућа или било шта да сам радио са тим цивилима, да ли си икад од икога чуо до данашњег дана?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Не.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Хтео бих још да те питам, ти кажеш да ти је био командир Црногорац неки?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Да.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја не знам тог Црногорца, никад нисам чуо, да можда ти он није био командир одељења, командир вода Црногорац нема? Колико ја знам такав не постоји уопште.

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Постоји из Руме, знаш га онај мршави.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја не знам. Добро. Ти си у првој својој изјави некој коју си дао ја не знам тачно кад је то било, рекао да сам ја био командир вода? Први пут можда кад си се појавио на суду, не знам кад је то било тачно, рекао си да сам ја командир вода, да сам ја и Медић Драган и не знам шта си још навео. Да ли се сада сећаш да ли сам ја био командир вода, одељења, шта сам био?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па не знам, ја сам изјавио да знам да вас је Боца постројио и да неку отприлике неку функцију, коју конкретно не знам, да ли си био командир одељења, вода, чете, разумеш ја не могу то сад конкретно.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Добро, а да ли се сећаш у Шиду у једном кафићу, где је Саша Бухарица радио као конобар, једно јутро нешто смо ја и ти причали о тим догађајима у Подујеву, и да сам ти ја рекао како си могао рећи да сам ја био командир вода кад знаш да ја нисам био командир вода, да ли се сећаш уопште тога разговора?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па сећам се.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: И да ли се сећаш да си ти мени рекао, да сам ти ја рекао какав командир вода и да се ја спомињем, чак сам ти рекао да се спомињем да ми је речено адвокат од окривљеног ми је рекао да сам ја спомињан да сам био у том дворишту и ја сам теби то тада рекао и ти кажеш шта се ти бојиш кад ја знам да ти немаш везе са тим, био сам на тераси и ја сам све видео шта је било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Судија је ли ово суочење или шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је питање.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па да ли се сећа тога разговора?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Какво је то питање ако се све исприча, мислим.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не, него нека каже човек да ли је то било или није било, ево ја и он смо ту па нека каже да ли ја лажем или не лажем, ништа друго. Јер како да ја докажем да ја немам везе са тим. Ја мора да се браним, не знам како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, мислим, не расправљајте се са тужиоцем, знате, не расправљајте се са тужиоцем.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Само нека каже сведок ако може, значи да ли се сећа тог разговора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате тог разговора?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Понови ми још једном шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате тога разговора је ли тако Ђукићу? Ајде питање, не све што је рекао.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Рекао ми је тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вам је рекао?

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Господин сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли се сећате разговора неког са Ђукићем?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Сећам, седели смо. Сећам се да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И је ли се сећате шта сте разговарали том приликом?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па причали смо о томе и ја не спорим да је Ђукић није учесник тог догађаја и да он нема везе са тим и да сам му ја рекао шта се ти бринеш кад ти немаш везе са тим, ја се јако добро сећам са тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте њему рекли што се ти мешаш.

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Не, нисам рекао шта се мешаш, шта се ти бринеш ниси ти ни био тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А откуда ви знате да он није био?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па претпостављам да није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како претпостављате?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па не знам конкретно да није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте га видели ви тамо у Подујеву?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Кога, Ђукића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: У Подујеву нисам. Видео сам га у Пролом Бањи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како знате онда да он није био у тој кући?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па не знам конкретно да он није био, то је било онако шта се ти, његова реченица је била зашто си ти спомињао да сам ја био командир не знам сад чега већ, кажем није то шта је то спорно ко је био командир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био он међу онима тамо што сте видели преко терасе и да излазе, што кажете нисте баш добро могли да видите о коме се ради?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па њега би познао, он има специфичан облик, он је човек висок, јак. Није био сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сигурно није био?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Он сигурно није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите Ђукићу.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ништа, имао би примедбу на сведочење зато што сви се сведоци боје да кажу шта је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било?

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па ја не знам шта је било, ја сам био напољу кад се то десило, ја сам дао своју одбрану сам изнео, а сви знају и боје се да кажу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А сведок овде зна, је ли?

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: А ја већ 13 месеци у затвору, а сведок ми је рекао кад знаш да немаш везе са тим и ја знам и још ми је наставио реченицу, рекао је ја и Хован смо били на тераси, видели смо. Ја сам после причао и са Хованом у вези тога и Хован ми је исто рекао тако што и он, шта се ти бојиш кад немаш везе и сви говоре шта се ти бојиш кад немаш везе а ево ме у затвору, јер нико не сме да каже шта је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У притвору за сад.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ма у затвору, каквом притвору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ви рекли Ђукићу да ви и Хован знате ко је био и да он није био?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па не могу ја да тврдим ко је био у том дворишту, како кад је нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, је ли има још питања?

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Немам ништа ево вам и ова фотографија што се тиче тих ознака «Шкорпиона» има, нема, ето ту се види да имају ознаке «Шкорпиона», без везе та питања причамо о томе. Виде се да имаш ознаку и ти имаш.

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па могуће, ја сам рекао да нисам сигуран да ли је било. Није спорно ништа.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема више питања.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Само молио би само тог Хована исто можете позвати као сведока, па да и он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро то ћемо после кад завршимо са овим данас сведоцима да видимо за друге предлоге. Изволите Ђукићу вратите се тамо на место за окривљене.

Сачекајте прво ћемо ајде да завршимо са окривљенима да ли имају питања па онда да евентуално ви питате и тужилац шта има, па да се евентуално суоче на неке ствари ако треба. Тужиоче искључите тај микрофон ту и ви искључите и да ли остали окривљени имају питања? Боројевић, Шолаја? Не. Е сада прво пуномоћник па онда тужилац.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли, рекао је сад овај дијалог је између њих двојице био и обојица су то рекли, рекао је и сведок каже «шта се ти бринеш кад ниси ништа учествовао», а и он је рекао овај Ђукић је рекао сви ми кажу што се бојиш и тако даље, е сад ме интересује како сте ви видели, како сте приметили да се он брине и да се боји и зашто се брине и зашто се боји?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па добро није он неке сад страхове.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, рекли сте му шта се бринеш кад ниси учествовао, председник већа је питала откуд знате да ниси учествовао, ви сте рекли објаснио је, е сад ја питам на који начин је манифестовао он ту своју бригу и секирацију за ту ствар и коју? Зашта се бринуо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли се бринуо, видите шта вас пита пуномоћник, је ли се бринуо за себе да ће га неко оптужити или се бринуо овако што каже зашто водиш туђу бригу?

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: На који начин се то манифестовало да би му он то рекао?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па не знам то је био један дијалог између нас двојице, он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је била брига у смислу интересовања шта се десило?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па да једноставно чему овај његово то упетљавање уопште у суд и то кад он.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Како се упетљава?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, како.

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па самим тим позивом на сведочење, на било шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па и ви сте.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па и ви сте добили позив.

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па јесам, али нисам ја, ја нисам се бринуо.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А како се он бринуо?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па није он нешто сад мени изгледао забринуто, како да вам објасним. Сад забринут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то остао упечатљив за вас тај разговор или не?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па није ја лично тврдим, колико њега познајем, да он то не могу никако га да повежем у тај.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А у ком је периоду тај разговор кад је обављен?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па после тог доласка.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Кад отприлике? После колико?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па можда месец, два, три, не могу сад да се сетим тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Немате питања. Тужиоче изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сам хтео исто то, али још једно је промакло. Данас је сведок почео исказ и рекао је да је команда била да се заузму куће, тај термин је да се заузму те куће, е сад је питање шта то значи да се заузму куће и да ли је била и ако јесте била нека команда шта да се ради са цивилима ако се наиђе на њих у тим кућама?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Заузму људи, то је тако формулисано, ми смо добили команду да уђемо у куће, а кад у рату улазите у кућу нормално да улазите са пушком оно да претрагом јер могуће да је било шта, да је неко још остао у кући, да ће пуцати на нас, да је нека експлозивна направа, ми смо полако улазили у ту кућу, отварали опрезно врата по врата и само из тих разлога, није било никакве друге команде, то је само за нашу личну безбедност смо полако улазили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да сте наишли на цивиле, шта би радили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био упутство шта да се ради са цивилима?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Није било упутства, нормално да би цивиле привели и одвели у команду или већ МУП.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где је команда?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па тамо, објаснио сам да је тамо била и цивилна полиција, подујевачка.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А како сте ви то знали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте тужиоче да одговори.

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Имали су плаве униформе, класичне полицијске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тамо и командант отишао на састанак у ту локалну полицију?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Вероватно, ја не знам конкретно где је отишао, претпостављам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли вам то неко рекао да цивиле водите у команду?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Не није нам ништа. Није нам ништа речено јер ми нисмо у том тренутку видели никога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А је ли имате неког искуства са цивилима са неких других бојишта па знате шта се ради са цивилима без команде?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па добро, а шта би требали да радимо са цивилима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ја вас то питам.

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па вероватно би их привели и одвели у команду, немамо шта да радимо са цивилима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли неко приводио цивиле у команду?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Кад смо ми дошли у тој улици није било ниједног цивила, у тим улицама, улица је била празна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђукићу ви сте хтели нешто да питате. Изволите.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја сада да појасним, ја сам рекао кад смо ми причали, кад сам ја споменут, кад ми је адвокат Калањ, Калањ мислим да се презива, рекао кад сам ја био на суду сведок, каже ко је овде Брко, ја сам рекао ја, каже ти се спомињеш да си био у том дворишту, и онда сам ја тај страх почео да осећам у вези свега овога, и онда сам после чуо да је и он рекао да сам командир вода и видим да се спомињем у нечему што нема везе са овим, нормално да се бојим. То сам ја хтео да објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоцу.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: И ако могу нешто да питам, једно питање, два можда, сетио сам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Кад смо дошли тамо у Подујево и кад смо кренули из тих аутобуса, да се сместимо у куће, да ли је нама неко можда рекао да су куће неке обележене и нешто у вези тога, да су куће неке обележене у које ми треба да уђемо, да ли си икад тако нешто чуо?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Ја не могу да се сетим.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Добро. И да га питам још само нешто, да ли смо ми нападали на СУП у Подујеву, превртали возила нека службена испред СУП-а и нешто у вези тога да ли знаш?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Ни случајно.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Добро. Ништа више немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала. Да ли још има питања за овог сведока?

Добро. Реците ми ви сте дошли из Шида, је ли тако?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аутобусом или не знам како, колико су ваши трошкови доласка?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Па око две хиљаде и нешто динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аутобусом?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Не, таксијем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Таксијем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дошли сте таксијем из Шида?

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Не, дошао сам возом доведе, платио сам такси до суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ми имамо неку евиденцију да је то 1.330,00 динара повратна карта и тај такси је ли тако, рачун немате.

СВЕДОК ЗДРАВКО СМИЉИЋ: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да вам верујемо на реч.

Сведок трошкове за долазак тражи, па му суд досуђује на име трошкова 2.000,00 динара и то за аутобуску карту повратну 1.330,00 динара и трошкове за долазак таксијем до зграде суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да идете. Вратите овде. Довиђења. Да, да, изволите и ви.

Констатује се да адв.Ђуро Драгић бранилац окр.Боројевића због других обавеза напушта претрес, с тим што ће га у даљем току претреса замењивати адв.Саша Петровић, са чим је сагласан окр.Боројевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви се Боројевићу слажете са тим?

Позовите ви сведока Бранка Павловића.

Јесте ви сагласни да вас даље у даљем току претреса брани Саша Петровић?

Пред судом је БРАНКО ПАВЛОВИЋ, са подацима као на записнику од 30.11.2007. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има неких измена у вашим личним подацима?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате неки надимак?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Имам, Пацела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Пацела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли познајете овде окривљене, да ли сте са њима у сродству, завади?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позвани сте као сведок. Као сведок дужни сте да говорите истину, ништа од онога што вам је познато не смете да прећутите, неморате да одговарате на питања која би вас и вама блиска лица изложили тешкој срамоти и знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Пред вама је текст заклетве, прочитајте га гласно.

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Заклињем се да ћу у свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите шта вам је познато у вези догађаја у Подујеву 28.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Рекао је да не, одговорио је не кад сте рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта не?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли сте у сродству, да ли сте у завади, па питајте га да ли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли познајете окривљене?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Познајте окривљене?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Па претежно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како претежно?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Па познајем двојицу, тројицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога не познајете, а кога познајете?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Па не знам ја сам позван колико сам прочитао за Ђукић Жељка, као сведок а за остале не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како за остале не? Је ли знате Боројевића?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Познам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Медић Драгана?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Медића, познам га али онако као Медића, али сад по фаци не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шолаја Миодрага?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Па је ли има неки надимак Шолаја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зицко?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Да, познам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Гуљу?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Гуљу, чуо сам за њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате ко је?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Лично не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Па рекао је за Ђукића да га познаје. Још нека интервенција? Не. Кажите.

А микрофон. Како није важно.

Кажите ми сада шта се десило 28. марта '99. године у Подујеву?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Шта се десило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Па дошли смо тамо аутобусима и изашли из аутобуса нормално расподелили се где је како је већ било наређење по кућама да одемо, да се сместимо и било је пуцњава, чула се пуцњава, после тога је било наређење да се вратимо назад до аутобуса, да ми нисмо за рат, да смо овакви онакви и трајало је колико смо били тамо, два сата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко каже да ви нисте за рат?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко каже да ви нисте за рат?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Па углавном су говорили «плавци» како их ја зovem, милиција, у плавим унформама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то ратовао тамо на Косову па сте ви ишли?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Ко је ратовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, са ким сте ишли да ратујете?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Ја сам ишао са «Шкорпионима».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вам је био командант?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Медић, Медић не знам како Боца, ја га знам као Боцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли први пут тад ишли да ратујете?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ишли у Крајину, Босну, Хрватску, негде?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Не. Био сам у активној војсци у рату, а овако као добровољац не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, јесте ли мислим уопште учествовали у неким ратним операцијама у Хрватској, у Босни?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Јесам. Јесам али као.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као припадник ЈНА?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Тако је да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Редован војник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као редован војник?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На одслужењу војног рока?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сте послати тамо, а како сте се овде нашли у «Шкорпионима» уопште?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Па како, причало се по Шиду да се оснује добровољачка јединица «Шкорпиони» и ја сам се пријавио и отишао сам са њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сами сте се пријавили?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли та јединица била у саставу неке веће војске или нечега, неке веће формације или је била сама за себе?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Па не знам, мислим да су спомињали нешто милицију, САЈ и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Па ко, не могу да прецизирам ко али тако се причало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислим кад сте се пријавили или пре него што сте се пријавили?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: После кад сам се пријавио, после, да смо ми у ствари под МУП-ом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико сте дуго били у «Шкорпионима»?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте били дуго у «Шкорпионима»?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Па око 25 дана смо били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ишли после још на Косово?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: После Подујева не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Па нигде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте примали плату за тих 25 дана?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Не, добили смо надокнаду после тога нешто ситно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вам је дао?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Кад смо се вратили, кад смо се вратили до Шида е онда је после не знам 2 месеца смо добили неких 250 – 300 марака у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што нисте ишли после на Косово?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Па није било више. Могу мало само воде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Није после било основано ништа, није нико после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже неки да су ишли поново на други терен на Косово у мају? Јесте ли ишли и ви?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Па не могу сада да се сетим је ли било пре Подујева или после Подујева, не могу сада тачно да прецизирам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли ви знате када је било Подујево?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ви чули на почетку кад вам каже кад је било подујево, 28. марта?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли се ишло и пре тога на Косово?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Па не могу да се сетим, био сам два пута, не могу да се сетим да ли сам био пре Подујева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А два пута сте били на Косову?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Два пута сте ишли на Косово?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је тај други терен био?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Косово Поље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека Вукова Глава?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: То је било давно на Буковој Глави да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кажите ми сада које сте униформе добили?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Униформе смо добили маскирне, добили смо овде у Београду, ту смо се ноћу смо се ту пресвлачили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зелене или плаве?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Зелене, маскирне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за главу?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Онако капу са шилтом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имао неко шешир, мараму, шлем?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Шлем је имао Демировић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А мараму?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Мараму сам видио њих двојица, тројица су носили, али не могу да прецизирам ко су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажите ми је ли био неки командант осим Боце?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Па ја се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажите ми јесу ли били неки водови формирани, одељења, командири.

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Водови јесу ли били формиран, јесу били командири водова?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Јесу, јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ко су били командири водова?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Па не могу, шта ја знам, не могу да се сетим имена и презимена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ваш командир ко је био?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Не могу ни то да се сетим. Били јесу, али не могу да се сетим, имена и презимена не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А због чега не можете да се сетите?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Па не могу, прошло је дуго времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добор. А је ли се сећате још неког уопште из те ваше јединице?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Да ли се сећам некога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, мислим да видим да ли вас је издало потпуно памћење или само делимично?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Па није, сећам се Циција, сећам се Ђукић Жељка, сећам се Смиљић Здравка, сећам се Шиће, Микице, шта ја не могу сад пуно њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим да ли се сећате још неког осим овде окривљених, већ осуђеног Цвјетан Саше и људи које сте видели овде у просторији за сведоке, то вас питам.

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Само сам чуо за тог Цвјетан Сашу, али можда сам га и видео али сад ја да га видим не би га препознао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте добили оружје?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите. Где сте добили оружје?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: У Пролом Бањи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које оружје, које оружје сте добили?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: АП 72 мислим да се тако зове. Аутоматска пушка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А муницију?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Муницију смо добили исто ја мислим да је било тако у хотелу тамо у Пролом Бањи.

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Па борбени комплет. 150 комада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На који начин сте добили и од кога?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Па не могу да се сетим од кога, знам да су задуживали пушке и муницију. Сад не могу да се сетим тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било уписано ваше име и број пушке да сте задужили.

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када вам је дато?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је уписивао то?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Па не знам, не могу, не знам ко је делио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је био Манојловић Срђан?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Манојловић Срђан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Не знам, непознато ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки кажу да је он делио?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Можда и јесте, можда се тако зове, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте се ви потписивали негде кад сте добили пушку?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте се и потписали?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Па мислим да јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Досада саслушани овде као и окривљени кажу да су се пушке делиле без појединачног задужења? Без потписа?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Па могуће, не могу да се сетим, знам да сам задужио тамо у Пролом Бањи и муницију и пушку, е сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чистили ви пушке?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Јесмо, биле су конзервиране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било нешто организовано ту за јединицу у Пролом Бањи да се на неки посебан начин опреми?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Не, колико се ја сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било организовано шишање и бријање?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имао неко браду, бркове, дугачку косу?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Па добро било је свакаквих што кажу. А нешто стриктно да смо се морали бријати и шишати, не. Нормално је само да будемо уредни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било неких са брадом?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Ја мислим да није колико се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са брковима?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Па било је можда њих двојица, тројица, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са дугачком косом?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Не сећам се, једино Боца што је имао мало дужу, командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи било је свакаквих?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Па добро, како да кажем оно било је са брковима и са дугачком косом и са кратком и шта, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли била наредба да сви морају да буду уредни, то неки окривљени овде кажу била је наредба да се сви организовано шишају, бријање?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Па није била наредба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се сви средимо?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Не, није била наредба, било је нормално бријање оно, а нешто стриктно шишање и то, не. Наредба није била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли се сећате како су изгледали овде окривљени у то време?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Како су изгледали у то време окривљени?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Нормално ко што каже, обријано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли имали неке карактеристичне, нешто карактеристично у изгледу?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Колико се ја сећам не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ђукић у погледу тога колико је килограма имао?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Онда?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Па не знам око шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био крупнији човек или онако нормалне грађе?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Па био је крупан, да. Био је крупан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А какав је био Зицко?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Мали, мршав како да објасним, не знам ни ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био још неко тако млад као што је био Зицко?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Мислим да јесте, али не могу да прецизирам име и презиме и надимак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли вам познат Рајко Олујић из тог доба?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рајко Олујић?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Жућа?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Чуо јесам за Жућу али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Црногорац? Је ли вам познат неки командир вода или не?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Познат ми је Ђукић Жељко као командир вода или ја мислим уствари командир одељења, мислим да је био командир одељења а не командир вода. Пера не могу да се сетим како се презивао, мислим да је и тај Жућа што сте споменули да је и он био командир, мислим нисам сигуран али мислим да је и он био неки командир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, како сте, је ли био неко од овако војних или полицијских старешина у Пролом Бањи да вас обиђе и да вас види, пре него што сте пошли?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Ја се не сећам. Мислим да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте ишли до Подујева?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Аутобусом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико аутобуса, је ли било неке пратње?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Пратње није било, мислим да је било два аутобуса, мислим не могу тачно, или три, слагаћу вас сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А командир како је ишао, командант овај Боца?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Ја мислим да је он био исто у аутобусу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био неки камион ишао?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Ја се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажу неки да је ишао и камион иза?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Могуће, ја нисам обраћао пажњу. Ја се не сећам лично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био неко од окривљених са вама у аутобусу?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Био је Ђукић Жељко звани Брка и тај Демировић ја мислим да је био, да и он је био у аутобусу кад смо ишли тамо. Од окривљених, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од окривљених, питам од окривљених.

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За сада питам је ли био неко од окривљених. Хоћете да ми кажете сада кад сте дошли у колико сати ујутру у Подујево?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или у подне или увече, кад сте дошли уопште?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Па не могу сад баш, не могу да се сетим, знам да је био дан, сад да ли је било 2 сата, 12 сати не могу тачно да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико сте дуго остали у Подујеву?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Па не дуже од два сата, два и по.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Колико сте седели у тим аутобусима и шта сте радили у аутобусима?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Па око 15-так минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте ви ту радили, што сте седели у аутобусима?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Па док није, док нисмо добили наређење да се расподелимо по кућама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је издао наређење?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Па командант Боца, ко ће издати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је рекао Боца?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Да се расподелимо по кућама и да се сместимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли вас водио неко у куће?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Не, сами смо ишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сами?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Па сами.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли дошао неко из САЈ-а да вас води?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: САЈ-оваца је било, али није нам нико говорио ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како сте, шта је рекао Боца у које куће да уђете?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Па које су слободне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд да знате ко је су слободне кад сте први пут ту?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Па уђеш унутра па нормално зна се како се у рату ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слободне од цивила и ли слободне од других војника?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Других војника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где су били цивили?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Ја цивиле нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште у Подујеву?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Јесам их видео кад смо напуштали Подујево, а пре не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су били кад сте напуштали Подујево?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Па били су ту у кући где је наводно испала та фрка то што је већ било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ту по улици кад сте стигли нема цивила?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Ја их лично нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и Боца каже да уђете у куће које су слободне и ко иде са вама до тих кућа?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко иде са вама?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Идемо ја и Јован и Крчко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јова и Брајић Драган звани Крчко?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко још?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Ја, Јован и Крчко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Смо ушли у кућу која је била на ћошку спратница, ту смо се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идете право у правцу где су паркирани аутобуси, иза у правцу из кога сте дошли или лево или десно од аутобуса?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Од аутобуса испред од аутобуса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У правцу у ком су паркирани аутобуси?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: И ништа, улазимо у кућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је у вашој близини, је ли има окривљених у вашој близини? Ова четворица окривљених, само ме они интересују?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Па нисам разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су они у вашој близини, да ли иду са вама?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и вас тројица уђете у неку кућу, како изгледа та кућа?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Спратница на ћошку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли има двориште, је ли има капију, шта има?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Имала је амфор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Амфор је имала?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то амфор?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Па не знам како да вам објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам шта значи амфор, објасните ми тако да знам шта значи амфор, просто ми објасните.

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Па значи као ходник неки, да излазиш у ходник, како не знам како да вам објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта значи амфор? Објасните ми. Шта је лево, шта је десно, шта је горе и како се уђе у то и колико је то дугачко?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Дугачко је неких 10-11 метара, као кроз ходник да улазиш и десно се улазило у кућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Широко је колико?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Па око 3 метра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Високо је колико?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Исто тако око два или три метра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је са лева, шта са десна, а шта је горе и шта је на крају?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Са леве стране зид, са десне стране су исто зид и врата ту где смо улазили у кућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на крају? Са десне стране су врата за улазак у кућу?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како се улази у тај амфор?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Из те улице кад смо ишли од аутобуса, пошто је била на ћошку, скренули десно 10-15 метара и био је ту амфор и ту смо ушли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам како се улази у амфор? Је ли има капија?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Није била капија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него онако слободан пролаз?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Тако је да. Иза је било двориште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И на крају кад прођете тих 10-11 метара, где дођете?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Дођем до амфора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И прођеш амфор, његову дужину?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Не, прођеш уђеш у амфор 5-6 метара, и са десне стране су била врата где се улази у кућу ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ви сте ушли у ту кућу?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: И одмах степениште и отишли горе на спрат, нас тројица, ја, Јован и Крчко и онда су почели тамо да вршљају шта ја знам, ја сам изашао на терасу, затим су изашли и њих двојица за мном и чула се пуцњава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта видите са терасе?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Видим транспортно возило, борбено возило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где гледа тераса, на улицу или на двориште?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Тераса је на дворишту али видиш са терасе видиш и пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажите ми онда да пређемо прво на двориште, па ћемо после прећи на транспортно возило, шта видите у дворишту са терасе?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Са терасе видим двориште и видим био је неки бедем и исто тако кров неки, нешто шта је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то бедем сад?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Ограда како да кажем. Ограда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли има кућа још у том дворишту?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: У том дворишту не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли има цвеће?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Трава?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Има трава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ајде опишите ми то двориште?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Па био је «мерцедес» један паркиран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које је дужине, ширине, разумете доле је површина, доле је земљана травната?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Травната.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Посађено цвеће?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Није било цвећа, био је ауто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има у дворишту других кућа, помоћних објеката, насллагана дрва, старе или нове канте, знате мислим опишите ми шта сте видели са терасе?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Шта сам видео, трава значи, трава, цвећа није било са десне стране је била ограда, дрвена ограда, испред мене је била од блокова ограда, са леве стране је био паркиран «мерцедес».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли има још кућа у том дворишту?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: У том дворишту не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ова ваша кућа?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Та спратница, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли има помоћних објеката?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И је ли се ту налазе неки људи?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: У том дворишту не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта ви онда гледате са те терасе?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Видео сам пут, борбено возило, Ђукић Жељка где стоји на путу, где прича са Шићом, разговарају а о чему су разговарали не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Чула се пуцњава, после те пуцњаве Рођа је изашао поред капије сам га видео тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је изашао? Ко је изашао?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: После те пуцњаве, сам видео исто Рођу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Рођа?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Боројевић Драган.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одакле је сад он изашао?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Не знам одакле је изашао, био је поред те дрвене капије што вам причам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту у дворишту које ви гледате са терасе ту дође?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Са десне стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са десне стране изађе Боројевић?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Значи код мене испод терасе је била та дрвена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да и ту изађе одједном Боројевић?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Боројевић је ту био да. А Жељко и Шића су били на путу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ви њих гледате са терасе?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док се чује пуцњава или после пуцњаве?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Ђукић је и Шића су били и пре пуцњаве и после пуцњаве су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На улици?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: На улици, тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Боројевић?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Боројевић нешто мало или можда и у току пуцњаве, не могу тачно а се сетим био је ту код тарабе дрвене, сва је ограда тако рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С ким је био Боројевић?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С ким је био Боројевић?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је држао пушку?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Мислим да је била окачена о раме, не могу тачно да прецизирам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је он био обучен у то време?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Па исто ко и ми, маскирне униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маскирне униформе?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имао прслук?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да је имао прслук?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Па добро можда је имао, не знам, не могу да репризирам, што каже не могу детаља баш сад да се сетим свију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био можда Боројевић са вама у кући?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Није, са мном не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био у некој кући?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Па вероватно да јесте, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ви били тога дана са Боројевићем у Подујеву, непрекидно?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Непрекидно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Били јесмо, али није непрекидно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за време пуцњаве?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за време пуцњаве јел сте били са њим?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Није био са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није био, био је Крчко са мном то кад су били, то кад је почела пуцњава и Јова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је онда било кад је почела пуцњава?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Па ништа, пуцњава кад се завршило неко је викао, викнуо је туче снајпер, неки метак је опалио и ми смо залегли тамо и после на тераси ја и Јова смо залегли, Крчко је већ био ушао унутра, после

неких непуних 10- 15 минута је дошла наредба да сви сиђемо доле да се нађемо код аутобуса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Ја сам видео тамо фрка да је нека, то што се десило, видео сам где су изнашали у ћебадима кога су изнашали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле сте то видели?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се налазите кад то гледате?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Где се налазим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се налазите кад то гледате?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Изашао сам из куће и дошли до аутобуса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И видите те које носе у ћебадима?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Тако је, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: И носили су их од аутобуса, не како су ограде него иза су носили, где у хитна кола где су већ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био ту командант?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био командант ту?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Јесте у близини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И је ли сте чули шта се десило?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се десило?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Па чуо сам да су поубијана нека деца, нешто жене неке, шта ја знам шта је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је истраживао командант после ко је то урадио?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Па вероватно да јесте, мене ништа није питао, а ове друге не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро хоћете да ми кажете јесте ли после раздуживали пушке, прегледали?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Па нормално да смо раздужили кад смо се вратили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли неко прегледао пушке, да ли је из њих пуцано или не?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Мени лично не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли неко бројао муницију?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Мени не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био, кога сте све видели када сте изашли из аутобуса и кад сте пошли у ове куће?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Ко је све био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога сте све видели?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: На друму?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Кад смо изашли из куће?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, из аутобуса и кренули у те куће које су празне?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Кога сам све видео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, како се крећу, како, једну групу?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Па једни су отишли иза аутобуса, ми смо отишли испред аутобуса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било више тих дворишта који имају амфор? Је ли то такав тип градње тамо?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Па мислим да није, није било пуно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки спомињу овде да постоји двориште које има тај амфор, који описују исто тако као и ви улазак у тај амфор описују на исти начин као и ви, међутим кажу да се у том дворишту десило ово убиство цивила, рањавање?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: У овом дворишту где сам ја био, није било у том дворишту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том дворишту где сте ви није?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, акажете ми.

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: То је било испред мене две куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим Крцка и овога Јове нико није био са вама?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже овако Боројевић, каже овако «ту сам ушао у кућу, у кући је већ било два, три човека, из наше јединице, али ја не знам то су били нови људи, ја не знам по имену и презимену, нећу да нагађам сад, био је овај, био је онај, сећам се Павловић Бранка, да ли је дошао после мене ја не знам, стварно се не сећам, ми смо стајали, изашли смо на терасу, прегледали читаву кућу и улазили у собу, у подрум да нема случајно да нема терориста унутра, откуд знам. Јел сте улазили само ви и тај Павловић, каже још је било два три, човека, али се ја не сећам који су то људи».

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Не, Боројевић није био са мном, сигурно на тераси.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Боројевић није био?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Па онда даље каже Боројевић овако каже «вероватно би остао у тој кући да је било наређење неко да се чека команда, ја сам излазио на улицу, био на улици, у кући, на тераси, не знам колико сам се задржао у кући, пола сата, сат, стварно не знам, не могу да се сетим тога, ту наилази Томић Милован Шићо, њега знам он је стари «Шкорпион» и тако даље, ту смо нешто прокоментарисали, нешто смо причали, о чему, како ћемо да радимо, не знам, не сећам се, он се задржао ту једно 5 до 10 минута и ту је Павловић, сви су се ту мотали око нас, али ја не знам те људе, не знам који су, знам Павловића се сећам сто посто и наједанпут се зачула пуцњава, да ли је Томић отишао пре пуцњаве или је отишао кад је почела пуцњава ја не могу да се сетим, дакле он каже опет да је био са вама ту.

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Не, са мном није био сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ушао у кућу и прегледао кућу, био на тераси, изашао напоље, причао са овим Томићем и онда да сте ви били ту?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Са мном није био сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да видимо још шта каже он, али то је отприлике све у том смислу, каже определите ми још колико је Павловић био са вама, од ког тренутка до када, да ли је то било непрекидно, каже Драган Боројевић био је нон стоп са мном.

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоци, тужиоци, окривљени, ја сам сада ово читала страну 42, затим страну 43 и страну 54 транскрипт 09.09.2008. године, одбрана окр.Боројевића. Је ли био?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Није био са мном сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта он ово каже, ви кажете да ово није тачно?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Са мном није био. Шта је он говорио ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли има још неки Павловић? Је ли има још неки Павловић у «Шкорипонима»?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Био је мој брат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове ваш брат?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Павловић Горан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И био је тад у Подујеву?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Да. Али у сасвим другој улици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У сасвим другој?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Сасвим другој улици да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Са ким сте били од окривљених у аутобусу?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Био сам од окривљених са Ђукић Жељком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У аутобусу?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је било у повратку у аутобусу?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: У повратку је Жељко рекао да ће маму мамину већ да не псујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слободно ви псујте.

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Да ће јебати неком матер ко је ово направио. Да има и он децу кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Откуд то да Боројевић спомиње вас, то сад мени уопште није јасно како то да он спомиње вас?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ви можда њега заборавили?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Нисам га заборавио, како могу да га заборавим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то све могу да нам потврде овај Јова и Крчко?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Требало би да може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте били вас тројица непрекидно, а да Боројевић није био са вама.

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Нећете говорити име, прочитаћете идентитет те особе ту која је испред вас, означаваћете као П-1 и никада никоме не смете да кажете о коме се ради, јесте видели ту особу тамо у Подујеву?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У одласку и у повратку?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У аутобусу? Је ли била са вама у аутобусу?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли рекла нешто?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у Подујеву јесте ли видели?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Видео сам га у Подујеву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је радио?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Шта је радио, немам појма шта је радио, кад смо излазили из аутобуса, видео сам га а после не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели некога из команде САЈ-а ту у Подујеву да је нешто негодовао, викао, после овог догађаја да је нешто вама рекао осим вашег командант.

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Не, мени лично нико ништа није рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не вама лично него вама као јединици?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Ја нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте чули можда после ко је урадио ово?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате шта је радио Зицко за то време док сте били ту?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Њега нисам ни видео да вам будем искрен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико дуго су разговарали Ђукић и Томић на улици, колико сте дуго их гледали?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Па сво време док смо били тамо, колико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико сте ви то стајали на тераси и гледали њих дуго?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Па било је неких ето шта ја знам једно 20 минута, пола сата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стојите 20 минута, пола сата на тераси?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Тако је, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И гледате?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта гледате за тих 20 минута, пола сата?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Ништа, посматрам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли има питања.

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Гледам пут, гледам Жељка, гледам Шићу, гледам оно борбено возило је било покварено нешто, онај шта је тамо радио варио шта ја знам шта је радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули неки пушкомитраљез да је опалио пре овога, пре.

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Ја мислим, мислим да је било то кад је викао, кад је неко рекао да је снајпер у ствари да је био тај пушкомитраљез, моје је мишљење лично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то слично по звуку пушкомитраљез и снајпер?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Па није баш, није јер један пуцањ је био само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У чему је разлика?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Кад су рекли пази туче снајпер, један пуцањ је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је то рекао.

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: И онда смо залегли ја и овај на терасу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда је после тога била та рафална паљба?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Не, пре тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре тога?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Пре тога је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А пре тога је била рафална паљба?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Тако, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само да нам сведок опише са те терасе шта се види, да ли се види улица?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Види се улица.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како је могуће ако сте ви прошли кроз неки амфор, кажете пролаз.

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Тако је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то значи да је то нешто на спрат кроз шта сте прошли?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Ја сам и реко да је спратница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, кућа на спрат.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па да, ако сте ви сад на тераси, у дворишту, где гледа тераса, на улици или у двориште?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Гледа у двориште али на висини сам и видим пут, видим тарабу, видим Жељка, видим Шићу, видим борбено возило, видим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А колико је то далеко, Жељко и Шића колико су далеко?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Па ето око две куће раздаљине отприлике.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јел може да се види од те куће кроз коју сте прошли та кућа која је на улици, да ли може да се од ње види улица?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Ја сам реко да је испред мене двориште ако нисте разумели, где је трава, где је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел можете ви да нам нацртате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нацртаће, само да завршимо с питањима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта се још види на улици?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Шта се види, па шта ћу видети, сад сам реко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта сте видели, пита тужилац па му поновите, можда није чуо човек?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Да, значи друм, један део канала се видио, Жељко, Шића, транспортно возило, било је плавих униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим, људи у плавим униформама?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Полиција вероватно. Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Људи у плавим униформама?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: У плавим униформама је било, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Њих пар, четири, пет, ајде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јел знате где је то двориште где се ово десило убиство цивила?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Где је двориште, две куће отприлике, три куће ту ди сам ја био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је сада Жељко далеко од тог дворишта кад га ви видите?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Колико је Жељко далеко, једно десетак метара, јер је он стајао, на друму је стајао, Жељко је стајао на друму и Шићо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Та ваша кућа кад гледате према том дворишту с које се она стране улице налази?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Не разумем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То двориште где се десила несрећа, убиство?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита тужилац јел то на истој страни?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Ја то двориште не видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Где се десила несрећа ја то двориште не видим од крова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то питате тужиоце?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На истој страни ове куће?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, али како онда знате ако не видите то двориште, односно тај улаз, ја сам вас питао за улаз, како онда знате да је Жељко на десет метара од дворишта, од улаза у то двориште?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Ми кад смо, кад смо добили команду да се вратимо код аутобуса, мени је показана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, ја вас питам са терасе?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Показана кућа где се то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, ја вас питам да ли ви са те терасе, са тог места видите то двориште и улаз у то двориште, где се десило убиство?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Не, не видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита тужилац по чему онда закључујете да је то то двориште.

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Не видим од крова.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта вам смета?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Молим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта вам смета, шта смета да видите тај улаз у двориште?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Па кућа од неке, кров од неке куће, мања кућа од осталих.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А Жељко се налази десет метара од тог улаза кажете у двориште, а њега видите?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Не у то двориште, њега видим на друму, да, њега видим на друму.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па зар вам не смета то исто, тај исти кров да видите Жељка?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Испред мене је чистина, значи двориште, зелена трава, површина, бељем и онда иде кућица, кров, значи ја имам чистину испред себе, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До следеће куће?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нацртаћете.

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: До следеће куће, тако, двориште је испред мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад чујете ту рафалну пуцњаву, паљбу, шта ви радите?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Шта ја радим лично?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Па ништа, шта ћу радит, мало смо се узјогунили кад је почела пуцњава.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, кажете, јесте ли сами били на тој тераси?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Не, ја и Јова.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви и Јова?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А колико је то далеко, колико је то далеко од вас то двориште у коме је била пуцњава?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Негде 40, 50 метара колико сам мого да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не сада по том звуку, него кажете нисте видели улаз, он је далеко неколико десетина метара, па је то не знам десет метара од улаза су далеко Ђукић и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта питамо?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питам колико је раздаљина од његове терасе до улаза у то двориште где се десило убиство цивила?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Па неких педесетак метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо тужиоче, две, три куће. Јел тако?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: 40, 50. Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Две, три куће.

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Па да, ето колико може да буде то раздаљина.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па рекли сте једна кућа 11 метара, па не знам око две, три куће, то је 20, 30 није важно, нека буде 50 али чујете на 30, 40, 50 метара пуцњаву.

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Да, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И ви и даље стојите на тераси?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, он каже да је залего, тужиоче залего.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Залего је после снајпера, односно после оног једног метка је залегоао.

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Тако да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али док је тај рафал он стоји?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Тако је, ја сам стајао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па сад вас ја то питам, залегнете од тога што је неко рекао снајпер а ви мислите да је то митраљез а не залегнете када чујете рафалну палбу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта га питате?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Зато што ми је деловало да је далеко.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А колико вам је деловало да је далеко или близу тај снајпер односно тај митраљез, тај један хитац, ако вам је ово деловало далеко?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Па чуо се прасак и не знам ко је викнуо пази снајпер, и ми залегли. Ја и Јова смо били на тераси кад, и заједно смо залегли на тераси.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте кад вас је суд питао кад улазите у куће, па ви сте одговорили зна се како се ради у рату.

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Па нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не одговарајте док не чујете питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта сте подразумевали под тим?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Па зна се како се улази у кућу кад се улази.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како се улази у кућу?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Па са пушком, цев испред себе, репетирана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И, да наиђете на цивила, шта се онда ради?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Ништа, цивили га пушташ, сем да ниси угрожен, нормално да не држи он пушку у тебе, нормално јел.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли видели поред Ђукић Жељка неке цивиле док сте стајали на тој тераси?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли чули да неко виче на неке цивиле?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли видели Жељка да неког спречава да нешто уради са цивилима?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Жељко је стајао на друму са Шићом и причао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И колико од тих пола сата колико сте ви стајали, колико је Жељко био на том месту?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Цело време док сам ја био на тераси.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пола сата, рецимо?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: И пре пуцњаве и после пуцњаве, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то значи пола сата је Жељко стајао на?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Па око 20 минута, пола сата.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: 20 минута, пола сата?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала, пуномоћник оштећених.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Нисам сигуран да ли је то одговорио, од кад је у јединици «Шкорпиони»?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Од кад?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Од кад сте припадник јединице «Шкорпиони»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реко је да је био у ЈНА.

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Па то ми је било први пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да му је ово први пут, да је био у војсци.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Први пут, добро. Када сте се, где сте били на одслужење ЈНА?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Краљевачка јединица, тенковска јединица.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А јесте ли још били кад сте се прикључили «Шкорпионима», јесте ли још били припадник, војник ЈНА?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Не, не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Него одакле сте отишли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да је завршио.

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Молим?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Из Шида сте отишли?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Из Шида да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричао је како је мобилисан.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да, да, а да ли је ишао у Нови Сад?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Не, не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Него где сте отишли?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Аутобуси су кренули из Шида и испред ватрогасног дома.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Где?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Према Београду.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: И где сте били у Београду?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Не могу да се, мрак је био не могу да се сетим локације, немам појма.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Нисте, даље од Београда нисте, одакле сте кренули за Пролом Бању?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Из Шида смо кренули аутобусима, дошли овде по мраку, на ливади, задужили неке униформе, обукли се.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Рекли сте да је било наредбе да се излази из аутобуса, да ли је неко изашао пре него што је дата дозвола да се изађе?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Каде, на ком месту?

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: У Подујеву кад сте дошли рекли сте били смо у аутобусима, наређено је да не напуштамо аутобусе?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Тако је, петнаестак минута смо седели у аутобусима до 20.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је неко изашао пре наредбе да се може изаћи?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Само командант.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли сте приметили да су неки излози, врата продавница у Подујеву разбијени?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Тога је већ било кад смо ми дошли.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро. Да ли је било цивила на улицама у Подујеву?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Ја их нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да није видео.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро. Да ли сте видели неки леш на улици?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Не, ја нисам видео, сигурно.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је неко крао робу из тих продавница, али сте то приметили, да ли је узимао техничку робу или било шта?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Па мене то није занимало, ја сам ишо својим путем, нисам.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Сад ово исто не знам да ли је рекао. Да ли сте видели санитарско возило?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Санитарско возило?

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: После пуцњаве?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: После пуцњаве на раскрсници сам видео, да.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Где?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: После пуцњаве.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Где сте га видели?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Кад смо добили команду да се вратимо код аутобуса санитарско возило је стајало, беле боје мислим да је било.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Где је стајало?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: На раскрсници.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Којој раскрсници, којих улица?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Па то.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јел у близини места где се чула пуцњава?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Из правца из којег смо дошли.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је санитарско возило стајало поред места одакле се чула пуцњава, да ли можете да определите то?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Нисам разумео питање најбоље.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па рецимо кажете санитар је стајао на раскрсници, а рекли сте пре тога да сте чули пуцњаву са неке локације.

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Да.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли можете сада да кажете да ли је санитар стајао близу места одакле се чула рафална паљба?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Није било близу, било стотињак метара, сто педесет метара, шта ја знам.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: И шта је било са санитаром, јесте ли приметили?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Шта је било са санитаром?

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да, где је отишло?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Не знам где је отишло, ту је стајало.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јесте ли видели да је неко убачен у санитар, него од повређених?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Јесам, у њебету је био, ко је био, шта, не знам.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јесте ли видели да су убацили?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Молим?

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јесте ли видели да се неко уноси у санитар?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Да, да.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Је ли то. Добро, важи, било у њебету, јел?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Јесте, браон боје њебе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала вам.

Прекинућемо ваше испитивање због обавеза које један окривљени има у 12 сати.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Одређује се пауза у трајању до 12.15.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позовите сведока Павловића. Остало је да вам браниоци и окривљени поставе питање. Да ли одбрана има питања?

АДВ. ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Сведок је поменуо расправу у аутобусу након догађаја између окр. Ђукић Жељка и кога још, ко је учествовао у тој расправи?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: У којој расправи, у аутобусу?

АДВ. ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: У аутобусу?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Не, ја сам рекао само да је Жељко да је опсовао матер и да је рекао јебаћу матер ко је то направио, има и он кући децу.

АДВ. ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: И како вам је то звучало, иронично или озбиљним тоном речено?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Па више, не знам ни ја како да објасним као да му је криво било у том смислу некако.

АДВ. ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Кажите ми сведок П-1, имате ту, да ли је он се нешто изјашњавао тим поводом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећете говорити његово име наравно?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Не.

АДВ. ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Нисте чули?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Не.

АДВ. ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: А где седи Ђукић Жељко у аутобусу?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Где седи?

АДВ. ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Да?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: На предњем седишту, у ствари стајао је кад је то рекао.

АДВ. ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: А П-1 сведок да ли сте га приметили?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Мислим да је седео друго, треће седиште са леве стране.

АДВ. ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Добро. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: С обзиром да сада мењам колегу Драгића, значи поставио бих питање у вези одбране овде окр. Драгана Боројевића. Прво питање, значи кад сте ушли у ту кућу и попели се на, јесте ли били сами на тераси?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Не.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Ко је са вама био?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Јова.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: А овај трећи Крцко?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Он је био неких 5 минута и вратио се назад.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: У кућу?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Да.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Је л' силазио у двориште?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Не.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Није? Рекли сте да у овом дворишту сте затекли колико сам схватио мерцедес?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Да, био је паркиран са леве стране.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Је л' гледао, је л' заобилазио неко око тог мерцедеса?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Ја нисам видио.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Добро. Е сад ту кад стојите на тераси гледате у правцу улице или другог дворишта или у двориште те зграде?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: У двориште те зграде и са десне стране се види улица.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Са десне стране ваше се види улица?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Тако је, да, са моје десне стране.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Видели сте на улици, јесте ли одмах кад сте изашли на терасу и погледали према улици видели сте колико сам схватио, једно борбено возило, на њему једног полицајца, то сте рекли у истрази и видели сте Ђукића и Шићу и овог како се зове?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Тако је, на путу су стајали.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: У односу на вас је л' су тачно преко пута стајали или мало померени горе, доле, лево, десно?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Чега преко пута, не разумем?

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Са ваше десне стране, је л' су у односу на вас стајали?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Испред мене.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Испред вас? Добро. Е, сад у вашем исказу кажете да сте видели поред, та дрвена ограда да ли је она била према улици?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: До улице да, са моје десне стране.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Са ваше десне стране? Казали сте, ево малопре у току исказа је л' сте ту видели Боројевића?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Тако је.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Одакле је он дошао?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Из правца аутобуса.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Из правца аутобуса?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Тако је.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Отприлике то нам дође, само ако можемо да се оријентише, је л' сте ви окренути лицем према улици или лицем према дворишту?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Лицем према дворишту.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: А они вам долазе, они су вам са десне стране?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Да.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Боројевић је дошао значи, како да кажем с леве?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Испред мене.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Долази вам са чела?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Тако је.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Долази вам са чела? Је л' био неко са њим?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Не.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Сам је био?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Сам.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Добро. Е, сада оно што је кључно питање у односу на ову пуцњаву је л' он ту дошао до те тарабе пре овог првог пуцња или после?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: После кратких рафала.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: После кратких рафала?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Да.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Значи, е сад колико је то одмах после тога или је прошло одређено време?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Па два, три минута.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Два, три минута после кратких рафала?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Тако је.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Е, сада ти рафали је л' су били, да ли можете да определите колико је онако је л' су били дугачки или?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Кратки.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Кратки? Отприлике два, три метка, пет?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Па отприлике три до четири метка.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: По вашој оцени је л' пуцала једна или више?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Па ја мислим да је више по мојој процени.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Сада ме интересује, значи звук тога долази са ваше?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Предње стране.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Предње?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Како стојим на тераси, значи од напред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из правца улице или из правца других кућа?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Из правца других кућа.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Добро. После те пуцњаве је л' још неко долази на улицу или је ту поред те ограде?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Не.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Нико, само Боројевић?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Само Боројевић.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Је л' било ту на улици још припадника Шкорпиона да су били у истим или сличним униформама као што су ваше биле?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Припадника Шкорпиона није било осим Жељка и Шиће.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: А је л' било других рецимо полицајаца, војника?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Било је да.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Мислим ово сем овог на бову?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Било је плаве униформе.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Плаве униформе?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Њих двојица, тројица колико могу да се сетим.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Ништа судија само још то кад, мене интересује кад се чуо тај један пуцањ јесте ли чули, односно јесте ли видели ко је викнуо пази снајпер?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Не.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Само се с улице чуло?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Само с улице се чуло.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Је л' сте оно мислим залегли сте?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: На терасу смо ја и он легли одмах.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Је л' то нека велика тераса или?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Дуж целе куће.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Дуж целе куће?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Тако, да.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Је л' сте одмах устали?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Па сачекали смо два, три минута и ништа се није дешавало, устали и ушли у кућу и онда смо, онда је неко викао да се дође до аутобуса.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Ни то нисте видели ко је рекао да, је л' неко ушао у двориште па рекао ајде?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Па са врата су викали да је командант Боца рекао да сви дођу до аутобуса.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Са врата улаза у двориште?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Са врата улаза од куће. Ко је викнуо не знам, нисам га видео.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Са врата улаза од амфора или од куће?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Од куће.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: А ви нисте видели ко је?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Не.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: А са те терасе се не види улаз?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Не, амфор је овде а тераса је овде и окуда је улаз у кућу.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Значи, ви не видите, не можете да видите? Добро. Ништа судија, предложио бих значи у односу на овде окр. Боројевића да се изврши, с обзиром на његову одбрану, суочење и да се позове као сведок, ако овде сведок може да нам каже име и презиме овог Јове?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Знам да је Јова, а презиме не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Онда у сваком случају да се позове као сведок Драган Бајић-Крчко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Ја се извињавам морам своју одбрану у односу на окр. Шолаја. Да нам сведок каже, значи ви Зицка, пошто је тако лакше, ту док сте били у тој кући нисте га видели колико сам схватио из вашег исказа?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Не.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Јесте ли га видели код аутобуса тамо?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Пре?

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Пре кад сте изашли из аутобуса?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Па вероватно јесам и не знам, мислим да нисам, мислим да га нисам видео.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Да ли се Шолаја по својој оној опреми, је л' било у чему разлика од осталих припадника ваше јединице?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Није, једино што је носио неку мало већу торбу па нам је био онако смешан, иначе овако не.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Ништа, само то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Нема питања? Пре него што вам окривљени постављају питања, хоћете да нам кажете да ли када видите улицу видите улицу, тротоаре са обе стране, шта видите на улици?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Видим ону страну тротоара, видим цео друм.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ону страну преко пута куће у којој се ви налазите?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Да, цео друм и један део канала, пола канала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каквог канала сад?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Па јарак, како да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Јарак, канал, како да кажем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где се он налази, уз тротоар или уз куће, где?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Између друма и тротоара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажите ми сада да ли је Ђукић када разговара с Томићем и када га видите, на истој страни где и ви где је та кућа у којој се ви налазите или на супротној?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Он је испред мене са десне стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На истој страни где је кућа у којој се ви налазите или на супротној страни?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Са десне, са моје десне стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том реду кућа где је кућа у којој сте ви?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Не знам како да вам објасним сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ми објасните је л' он стоји на улици или на тротоару?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: На друму стоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На улици?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је отприлике ближе оној страни где је кућа у којој сте ви или ближе оној супротној страни?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Па негде на средини отприлике како да вам објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Негде на средини те улице којом иду кола, је л' тако?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, сада ми објасните овако. Да ли сте ви онда видели а требало би да видите с тог места на коме се налазите ову ситуацију да из куће неки људи изводе цивиле, да се цивили налазе на улици, једну групу цивила?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Не, нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да онда неки полицајац каже шта ће то ту и тако даље, враћај то унутра, па се затим ти цивили враћају у двориште обзиром да такву ситуацију описује Ђукић Жељко? Ви би то морали да видите ако видите

Ђукић Жељка који стоји ту и разговара са Томићем све време ви би онда морали да видите и ову ситуацију коју Ђукић описује да је видео стојећи на улици. Да ли сте видели ту групу?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Ја не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте видели уопште где је тога дана био у аутобусу или у Подујеву Сарап Драган, је л' знате ко је то?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сарап Драган?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Непознато ми је Сарап Драган.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сарап Драган «Сарма»?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Њега знам да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли га видели?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А кажите ми да ли сте видели Стопарића?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Знам и он да је био, али ни њега нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' био Стопарић можда са Ђукићем ту на улици и са Томићем? Је л' истрчавао ту на улицу, је л' им се обратио, је л' био ту поред њих?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Па можда нешто касније, ја га нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А кажите ми сада када сте ви то залегли када је тамо неко викнуо «снајпер» па сте ви залегли доле, па умали итд., јесте ли после тог догађаја видели Боројевића или пре тог догађаја?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Пре снајпера или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре тога кад сте залегли на терасу?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Кад смо залегли на терасу? Пре тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре тога сте видели Боројевића да излази на улицу?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У тренутку том када Боројевић излази на улицу где је Ђукић?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Ђукић и даље стоји са Шићом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Боројевић? Ако сте Боројевића видели пре него што сте залегли колико је то у односу на оне пуцње које сте чули?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Шта колико, не разумем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво сте чули пуцње па сте онда видели Боројевића па је онда неко викнуо снајпер па сте ви залегли?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Сада ће окривљени да вас питају нешто а ви ћете после да погледате скицу па ако можете да идентификујете место где сте се налазили. Спремите му скице. Ако не можете мораћете сами да цртате. Да ли окривљени Ђукић има питања? Изволите? Изволите Ђукићу.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Могу ли да покажем ову фотографију?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Овако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

За овим окривљени Ђукић предлаже да се покаже фотографију коју је он приложио у списе овом сведоку па се сведок гледајући фотографију изјашњава да ...

Да ли можете да препознате лица која су на тој фотографији?
СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Шта је л' могу да препознам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можда знате ко је на тој слици?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Знам Шићу, знам Брку, знам Здравка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

... да може да препозна лица и то су описујући ...

Крените с лева на десну.

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: С лева на десну знам Шићу, знам Брку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

...значи, Шића, Брка ...

Даље?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Фаца ми је позната али не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Трећи с десна вам није познат, односно не знате како се зове?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Четврти ми је познат, не могу да се сетим имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

И четврти је познат али не може да се сети имена.

Молим? С лева на десну. Рекли смо с лева на десну, трећи с лева смо рекли и четврти с лева.

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: С лева на десну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Трећи, четврти не зна како се зову.

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Тако је и знам Здравка Смиљића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

И последњи је Здравко Смиљић, односно први с десно.

Кажите Ђукићу које је то питање?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Да га питам само да ли сам ја тако изгледао у то време или сам имао браду, некако другачије како сам изгледао, да ли одговара та фотографија мом изгледу?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Да, тако је изгледао.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ништа, можете да вратите ту фотографију. Сад бих да питам овако исто као и овога сведока пре, ти кажеш да сам ја био на улици?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Јеси.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Значи, нисам могао да пуцам у двориште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, шта је питање?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Да ли сам стога места могао да пуцам у те цивиле ту где се налазе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ви знате уопште у ком дворишту су страдали цивили?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' знате у ком су дворишту настрадали цивили?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Кад смо дошли до аутобуса онда су нам рекли да је ту било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Показали су вам кућу из аутобуса?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вам је показао кућу?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Не могу да се тачно сетим сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете ли да определите онда у односу на?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Неко ми је рекао е овде је било то срање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко од ваших? Неко од ваших из јединице вам је рекао?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Па да ко је био са мном у аутобусу, не могу сад тачно да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита вас Ђукић је л' могао он да пуца?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: С тог места где сам се налазио?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Не.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Да ли сам могао да видим ко пуца?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Ја мислим да си могао да видиш.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Добро. Да ли си икада, у Шиду се причало о том догађају?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Па прича се, да.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Можеш ли рећи шта се причало?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Па свашта, не знам како бих ти прецизирао.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па добро нешто се прича, шта се прича, по граду се причало свашта па шта се причало?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Па причало се крив овај, крив онај, ко зна ко је крив.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Можеш ли рећи ко овај, ко?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Молим?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па да ли можеш да кажеш ко овај, ко онај?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како га сад то питате, питате за себе? Је л' се прича да је Жељко Ђукић?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Је л' се прича да сам ја малтретирао, истеривао те цивиле?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Не.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ту кад смо кренули из тих аутобуса из те куће да ли вам је неко рекао да су куће неке означене на неки начин с нечим?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Ја не могу да се сетим, мислим да није.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Малопре си рекао командир одељења сам био ја, Перо, то је Перо Чубра, је л' тако, на њега мислиш?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Да, да. Нисам се могао сетити презимена.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Вод је од Медић Драгана, ако кажеш ја и Перо Чубра, ми смо били код Драгана Медића, да ли си ти био код нас у једном одељењу код мене или код Пере Чубе, ја не знам зато те и питам, не могу да се сетим.

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Ти ми ниси био командир то знам а не могу да се сетим ко је мени био командир.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Да ли ти је можда познато када сам ја постављен за командира вода? Да ли ти је можда то познато?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Па кад смо дошли у Пролом Бању ја мислим да је било приче да смо правили водове.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Да ли можеш да ми кажеш сад на основу чега си ти толико сигуран да ја нисам пуцао у Подујеву, да ја нисам извршио?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Зато што ти је била пушка о рамену.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја исто могу сад и за овог сведока исто да кажем као и за претходног да се сведок боји да каже шта је било директно тамо у Подујеву. Имају сазнања сви али се људи плаше да кажу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете да је овај сведок непосредно видео ко је пуцао на ову групу цивила и да он то неће да каже?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Да ли је видео или није не могу ја то да тврдим јер ја не знам где је сведок био, он сазнања има нека, него сви имају сазнања, сви ми имамо нека сазнања чуо од овога од онога, али људи се боје да кажу. Ја сад опет кажем 13 месеци сам ту у затвору, нико не сме да каже.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питајте сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па питајте га.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па питао сам га малопре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се ви бојите нечега, је л' имате нешто што се. Је л' сам ја вама рекла на почетку да све што знате морате да кажете? Је л' сам вам рекла?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Ја сам вам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта нисте рекли?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Све сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' сте све рекли?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Ђукићу он то није рекао?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Шта није рекао, не могу ја рећи шта он није рекао али људи се плаше, зна се шта је то било, али није битно. Могу да га подсетим само на један догађај?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: У Илинцима на слави кад смо били ако се сећаш код Буце, до тог клуба кад смо нешто правили, ако се сећаш да смо били код Буце у Илинцима на слави 02. августа за светог Илију и ако се сећаш да је дошло до исто ту расправе неке између мене и мог и твог заједничког пријатеља Будимира Поповића нешто у вези клуб се требао звати Мотоклуб шкорпион па неће шкорпион ради тих неких догађаја и ово и оно, да ли се сећаш тога да смо нешто причали?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Па не баш. Знам да је текла прича нешто да баш како си ти рекао.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Добро, није битно. У једном моменту је Будимир је био мало попио и он је рекао у једном моменту иди врати се тамо одакле си дошао па тамо тако причај на хрватски или тако нешто слично је рекао и ту смо се мало закачили, поречкали.

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: То знам да нисте причали једно време. Знам једно време да сте били нешто.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Да би он после тога пар дана, не знам колико је тачно прошло код Буце длакавог у радњу, вулканизера у Шиду дошли, извинили се и рекао да није тако мислио, да шалио се и не знам ово и оно, онда смо прешли на ту тему у вези Шкорпиона, тога зашто се клуб не зове Шкорпиони и ја сам рекао да ја немам везе с тим што се догодило у Подујеву. Он је мени тада рекао да зна јер си му ти испричао. Е, сад ја не знам шта си ти њему испричао, шта је он теби али он то је мени пренео а тај човек је случајно сад тренутно ту у публици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад не може да каже, пошто је био ту у публици он не може више бити сведок. Значи, сада пита вас Ђукић је л' сте разговарали са неким Поповић Будом у погледу догађаја у Подујеву?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Па јесмо али сам препричавао како сам чуо, како се причало по Шиду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' сте ово причали што и нама или нешто друго?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Ово што вама сад говорим, што сам вама причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И плус неке приче које се причају по Шиду?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То вас је Ђукић прво питао шта се то прича по Шиду?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Причало, више се не прича, причало се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта се онда причало?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Па причало се да су побијена деца, да су жене неке побијене, да је Ђукић Жељко без везе зван овамо, да није крив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђукића смо позвали тек сад скоро.

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Није он крив.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Позиван сам као сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 2002. године?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он прича непосредно после догађаја Ђукићу. Кад се то причало, три, четири године после догађаја или непосредно после догађаја?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Па непосредно после догађаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Шта да га питам. Шта се сад прича по Шиду како сам ја ухапшен?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Шта се прича?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: О мом хапшењу, сад после хапшења?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Па да ниси требао бити ухапшен, да ниси крив, то се прича.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Немам шта да питам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је л' ви знате где је он био у то време тад кад се тај догађај десио?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не. Да знам ја бих рекао, ја бих сад рекао тачно био си ту и ту, видео си то и то, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ова прича коју Ђукић прича о тим цивилима који излазе па их неко враћа уз псовке унутра, па један деда који је убијен из пушкомитраљеза па иза тога ова рафална паљба, то није тачно, па Стопарић Горан који стоји ту на улици са њим?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Стопарић Горана ја нисам видео, ко уводи унутра цивиле и то ја нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни изводи напоље? Могли би да видите или не?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Не, не могу да видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из тог дворишта?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Не могу да видим из тог дворишта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што не би могли да видите из тог дворишта?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Зато што сметају куће испред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како вам не смета да видите Ђукића кад су ти људи поред Ђукића изведени?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Па са моје десне стране стоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ти људи су изведени, он каже поред њега, ту поред њега су изведени на улицу и одатле враћени у кућу? Како њих онда не би могли да видите а видите њега?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Ја нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А због чега њих не би могли да видите?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Цивиле нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је л' би могли да их видите ако они прођу овако како Ђукић описује да их неко изведе на улицу, стоји ту неки полицајац долази, ви се враћате унутра?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Једино да су били на друму или су с оне стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма човек каже да су ту поред њега били?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Ја их нисам видео поред њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' тако кажете Ђукићу?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Тако је било, само шта ја знам шта је човек могао да види. Још само да кажем у вези тога, малопре је господин тужилац спомињао да ли је видео леш неки напољу а то сте ви прошли пута спомињали, питали сте неког сведока. Нико није могао да види тај леш напољу, ја сам рекао да је он био где је био, њега нису могли ни видети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Још неко питање?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Хтео сам га питати још нешто, али добро на то је одговорио. У аутобусу кад сам се ја бунио ко је то направио и зашто је то направљено да ли је сведок П-1 бунио се нешто у томе аутобусу? Да ли је он можда био тај који се бунио неко ко је то урадио, ко је побио или сам то ја био?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Не, ти си се бунио и рекао си да ћеш јебат мајку ко је то направио, да имаш и ти кући децу.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Јеси ли ти сигуран у то сто посто?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Сигуран.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Немам ја ништа више да питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала. Сачекајте да заврше окривљени да не нарушавамо неку концепцију коју имамо, коју смо потпуно покварили. Медић Драган нема питања? Боројевић Драган има ли питања? Изволите?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Дobar дан. Само једно питање. Да ли постоји могућност да се ти не сећаш мене из тог времена? Пази, 10 година је прошло од тад, 10 година није мала ствар, значи 10 година пуно времена. Је л' постоји могућност да се ти не сећаш тога да смо ти ја заједно, ја не кажем да сам ја тебе држао за руку, разумеш ме и да су смо се ми водали тамо на терасу, по соби?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Тако је, ја сам рекао да сам ја тебе видео поред, непосредно после пуцњаве да си био поред тарабе, је л' тако?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Је л' се сећаш да сам био у дворишту? Ја се тебе сећам из дворишта и са терасе те се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питајте га па ћете онда да се суочите?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Ја не могу да се сетим, извини друже не могу да се сетим.

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Добро, значи ти не искључујеш то да се ти не сећаш тога, да се не сећаш?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Не могу да се сетим.

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Ништа, ја немам више питања само то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

За овим суд одређује да се суоче окривљени Боројевић Драган и сведок Павловић Бранко, па окривљени и сведок окренути лицем у лице изјављују:

Кажите му ја сам био тамо, оно што сте нама рекли, ви њему кажите видео сам те, нисам те видео и да тако завршимо, немојте се померати са својих места, гледајте се један у другог.

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Ја гарантујем да сам тебе видео у том дворишту и да смо заједно изашли на терасу, сад колико смо се задржали ту на тераси, ја опет кажем ми се нисмо држали за руке, 10 година је прошло од тад, је л' постоји могућност да се ти не сећаш тога?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Ја се тога не сећам. Ја сам рекао да сам ја тебе непосредно после пуцњава видео поред тарабе.

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Реци име и презиме овог Крцка?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Брајић Драган.

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Брајић Драган? Ако може да се позове Брајић Драган.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

За овим је суочење довршено. Окривљени и сведок остају при својим тврдњама.

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Пошто сам навео да је ту било још пар људи, да ли се он дружио са?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ћемо на крају Боројевићу, на крају ћемо осим ових предлога које је изнео бранилац Петровић.

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Је л' се дружимо са Јоцом Пухалићем оним, је л' се дружимо са њим?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Сад се дружимо.

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: То је тај човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, на крају ћете да дате списак тих нових сведока. Има ли још питања?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала вам, можете да се вратите. Изволите Шолаја Миодраг?

ОПТ. МИОДРАГ ШОЛАЈА: Ја бих желео само да питам сведока како је видео мене и шта сам ја носио – торбу колика је била велика и шта ја знам?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Па велика је торба била и био си ми на тај начин смешан, био си мршавији него сада.

ОПТ. МИОДРАГ ШОЛАЈА: И хтео бих још да питам. Да ли је било још млађих од мене, да ли сам ја једини био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо то.

ОПТ. МИОДРАГ ШОЛАЈА: Не, ја лично хоћу да питам, ја браним себе овде.
Да ли је био још неко млађи осим мене?
СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Не знам, не могу да се сетим. Млађи од тебе
не верујем да је био, не могу да се сетим.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите окривљени?
ОПТ. МИОДРАГ ШОЛАЈА: Ништа више.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа више? Добро, можете да се вратите на место.
Искључите тужиоче микрофон. Да видимо сад су се јавили браниоци, јавио се
тужилац па ће сад тужилац да бисмо ишли неким редом. Изволите тужиоче?
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је л' ви добро познајете Боројевића?
СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Па онако.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли добро познајете Стопарића?
СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Колико познајем Стопарића?
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да?
СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Па њега знам што кажу од давних дана.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел био Стопарић у некој вези с неком Тањом, да ли
сте икада то чули?
СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Јесте знам.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко је Тања?
СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Па ко је Тања? Живи у Шиду, сад држи
пекару, држала је кафић у то време, не знам како се презива.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су некад били у вези Боројевић и Тања?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче он не зна да ли су били у.
СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: То не знам.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је дошло до сукоба између Боројевића и
Стопарића због Тање? Да ли сте некад чули то?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' био Стопарић у вези с Тањом?
СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сам ја разумела одбрану окривљеног
Боројевића веза између њега и Тање није била тако јавна.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, да ли су се некад посвађали Стопарић и
Боројевић због те Тање?
СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: То не знам.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је л' би вам то Стопарић рекао да је било? Је л' сте
били тако добри с њим?
СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Па нисам баш тако добар, вероватно би ми
рекао, не знам.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала вам, ја немам више питања.
СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Ја не знам да су имали сукоб.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранилац?
АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Сведок је овде рекао да једино ко је носио шлем у
јединици је заштићени сведок.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није то рекао.
СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није то рекао.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' сте то рекли?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Да.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Је л' он? Да преформулишем питање. Је л' било ко други у јединици носио шлем?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Не.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Само он?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Само он.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Тај шлем је л' био онај ЈНА или рецимо био неке друге формације?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Знам да је био зелени.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Зелени? Ништа. Је л' имао још неки део опреме који га је разликовао од осталих?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Јесте, имао је панцир, мислим да је војне полиције панцир био, не могу тачно да прецизирам.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Је л' још неко имао панцир да је носио тад у Подујеву.

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Панцир колико се ја сећам само ово.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Хвала лепо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је л' то причате за ово Подујево или за неки други боравак на Косову, да ли сте сигурни да се то односи на овај одлазак у Подујево? Рекли сте два пута да сте били на Косову, сад вас ја питам да ли тај шлем и тај панцир везујете за овај догађај у Подујеву?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: И први пут и други пут је носио исти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите?

АДВ. ЂУРО ДРАГИЋ: Судија, ја се извињавам можда је то питање већ било постављено, сведок је сад рекао приликом суочења и пре тога, управо сам то чуо да није видео мог клијента него да га је видео после пуцњаве негде испод је показао, може ли то прецизирати уколико већ није, уколико јесте?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како испод?

АДВ. ЂУРО ДРАГИЋ: Каже испод терасе неке?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, он је објашњавао да је ту улица.

АДВ. ЂУРО ДРАГИЋ: Да, тако сам га схватио.

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Значи, ја сам био на тераси, а та дрвена капија, како већ да кажем, ограда дрвена са моје десне стране. Ја сам био горе на тераси.

АДВ. ЂУРО ДРАГИЋ: Дрвена ограда од чега?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Дрвена, ако је дрвена онда је од дрвета.

АДВ. ЂУРО ДРАГИЋ: Не, не, ограда на кући?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не одговарајте тако.

АДВ. ЂУРО ДРАГИЋ: Извињавам се.

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Нисам разумео питање.

АДВ. ЂУРО ДРАГИЋ: Ограда, шта је ограда та ограда, чија је то ограда?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Двориште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од те куће у којој сте били?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Изнад те терасе где сам ја стајао, то двориште.

АДВ. ЂУРО ДРАГИЋ: И непосредно после пуцњаве?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Боројевић долази поред те капије.

АДВ. ЂУРО ДРАГИЋ: Не да долази него да сте га видели где тачно?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Да иде из оног правца.

АДВ. ЂУРО ДРАГИЋ: Кога?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Од аутобуса, где су аутобуси били из тог правца долази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа, нећемо моћи овако, он мора да нацрта то, односно да погледа ове скице и да нацрта. Иначе, то смо се договорили да кад буду питања завршена да ће он морати да нацрта ту скицу.

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Може, није проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде да погледа ове скице ако може да означи нешто, ако не мораће да сам ту да напише шта је то.

За овим се сведоку показују скице места догађаја из списка предмета и то оне које су сачинили окривљени Ђукић, сведок П-1 и две скице које су саставни део списка, па сведок изјављује:

Да ли иједна од тих скица верно приказује Подујево и улице у које се овај догађај догодио и оно што одговара ономе чега се ви сећате?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: То могу да објасним на овој првој скици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која скица одговара томе, од те четири?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Ова, само што сам ја овде био негде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Па сведок изјављује скица коју је сачинио окр. Ђукић одговара ономе што сам ја видео тамо на месту догађаја и ту могу да идентификујем и кућу у којој сам ја био.

Је л' су тако били постављени аутобуси?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Аутобуси су били овде негде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажем, је л' су тако или не? Ако не одговара мораћете сами да нам нацртате. Ви то што причате исто ништа не значи зато што нисте укључили микрофон.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Примедба, то што нам сведок каже да се налази овде где су аутобуси, то не значи ништа за транскрипт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет микрофон, ако можемо да укључимо документ камеру он ће то тамо да покаже, ако не можемо ја на овај начин покушавам да решим проблем који смо имали малопре. Режија да ли може да укључи

документ камеру? Ако не може сам ће да нацрта и готово. Да ли може режија да сад прикаже документ камеру? Ајдемо сада пређите овде. Је л' се види ово сад или не? Значи, ви сте рекли да можете да идентификујете кућу у којој сте ви били?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Овде не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На тој скици не можете?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Још лево сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Односно, на овој скици не може да идентификује кућу у којој је он био обзиром да је она била.

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Још лево, овако како гледам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како лево, лево у односу на шта?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: У односу на како је сад гледам на леву или напред како да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Више у односу на лево, односно.

Дођите овде да видим нешто са том скицом.

У односу на ову кућу где је овај догађај који се десио, значи то је гледано још напред па уколико је кућа у којој се овај догађај десио и њен улаз означена са бројем 5 онда се иде још дуж те улице да би се видела кућа у којој сам ја био.

Је л' смо то уписали? Нисмо.

Но, уколико је кућа у којој се овај догађај десио означена са бројем 5 и то њен улаз онда идући дуж те улице још напред је кућа у којој сам се ја налазио и удаљена од ове куће.

Колико? Једну кућу, две, три куће?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Отприлике две куће је било до ћошка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Удаљена још отприлике две куће.

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Две куће да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' су овако били паркирани аутобуси?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте ви видели Ђукић Жељка, можете ли да означите?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Овде негде отприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Дакле, могу да означим и борбено возило и окривљеног Ђукића и сведока Томића на улици.

Да ли можете да означите одакле сте видели да излази Боројевић?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Да ли сам видео одакле излази?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, видели сте где стоји?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Видео сам га, он је био отприлике ту тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

И могу да означим место где сам видео Боројевића поред дрвене ограде, па се сведоку НАЛАЖЕ да сада сам сачини скицу на којој ће дазначи кућу у којој се он налазио, положај аутобуса, начин на који су се кретали од аутобуса до куће у којој је он ушао, кућу, положај терасе са које је гледао место где се налазио Ђукић и Томић као и место где се налазио окривљени Боројевић када га је видео на улици.

Јесте ли разумели? Изволите вратите се. Добићете папир, можете да седите. Вратите ту скицу овде Наташи.

Да ли има још неких питања или налога шта би сведок требао дазначи на скици коју ће он сам да сачини? Нема? Изволите?

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: С обзиром да је показивао свој положај у односу на скицу Ђукић Жељка нека му се предоче ове скице које још имамо ако може да се у односу на њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите нам само у односу на ове остале скице?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Нисам ни гледао остале скице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде погледајте и ове остале па нам кажите шта видите на њима? Да ли је по ономе како можете да се сетите нека од тих скица верна ономе што сте ви видели или је можда лакше за сналажење?

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Ја се извињавам, сведок не може да се оријентише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, је л' можете или не можете, само кажите да вам ту не интервенише бранилац, је л' можете ви да се сетите тога или не? Можете ли да се сетите или не? Је л' те скице одговарају ономе како се ви сећате или не?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Ове овде не разумем скице, оне разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Па сведок изјављује не могу да разумем ове остале скице које ми се показују које се налазе у списима предмета па се сведок УПУЋУЈЕ у посебну просторију овога суда за сведоке до сачињавања скице.

Да ли можемо тако да упутимо сведока да не бисмо губили време и да наставимо са другим сведоком? Може?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Нисам разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да одете у посебну просторију да нацртате шта имате да цртате то што смо вам наложили па ћете се вратити.

За сада је испитивање овога сведока довршено па се ће сведок вратити по посебном позиву када буде сачинио скицу.

Позовите сведока Ковачевић Николу. Ово кажем да не бисмо губили време јер је наредно суђење у 14,30, то значи да ми у 14,10 најкасније морамо да изађемо из ове суднице па да макар кренемо. Ми смо упутили позив тужиоцу па ћемо се договорити касније, ми не можемо другачије да позовемо, него преко тужиоца у смислу 169 ЗКП-а.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се саслуша у својству сведока Никола Ковачевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С надимком?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Никица, Фашиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

С надимком Никица и Фашиста, а подацима као на записнику пред истражним судијом од 27.11.2007. године.

Је л' су то ваши лични подаци?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема измене?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Познајете ли окривљене?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли се можда посвађали с неким?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' сте у сродству?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као сведок дужни сте да говорите истину и ништа од оног што вам је познато не смете да прећутите, лажно сведочење је кривично дело, можете да ускратите одговор на питања која би вас или вама блиска лица изложила тешкој срамоти и знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Заклећете се сада, односно опомињем вас да сте положили заклетву пред истражним судијом, је л' тако, па ћете онда да нам кажете да ли остајете у свему код овог исказа од 27.11.2007. године шта сматрате да није тачно ако нешто можда није тачно или ако сте нешто заборавили и шта сматрате да је сад важно да нам онако потенцирате да нам испричате везано за догађај од 28. марта?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Од којег исказа, од овог прошлог?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исказа овај прошли код истражног судије, је л' сте ви били још некада давали исказ?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Да, прије сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' сте говорили некад различито или сваки пут исто?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Па било је различито.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што је било различито?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Па било је претње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде кажите нам где сте све давали исказ, којих година?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Па не знам не могу рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' у оном предмету «Цвјетан»?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Е, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте тад давали исказ?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Доле код железничке станице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Палати правде или у полицији?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: У Палати правде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И после тога сте били овде код истражног судије и данас овде? У међувремену?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад су биле претње, пре онога суђења или у међувремену или сада?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Па било је пре тамо из Палате правде прије него што сам ишао и сад кад сам ишао код овога истражног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вам је претио, хоћете ли да кажете?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Не знам уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' сте обавештавали надлежне органе о тим претњама?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Не, нисам сматрао то толико шта ја знам нешто претерано опасно по мој живот.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' прећено вама или вашој породици?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Па да телефон, пази шта причаш и тако шта ја знам, глупости неке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питам вас због тога је л' сте ви обавестили ову нашу службу сад када сте дошли овде у суд у погледу тих претњи?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Па нисмо ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте? А полицију?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам вас због тога што сте имали могућност да тражите неке мере заштите, ви сматрате да вам то није потребно?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Па нисам приметио да је то изразито било потребно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што нас интересује истина, кажите нам због чега те претње нису биле толико озбиљне да сте ви давали различите исказе?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Па било је да различитих исказа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта се то разликовало?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Па на пример прећутали смо, прећутао сам тамо у Подујеву како су цивили враћани у двориште и ко их је враћао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте то прећутали? Којом приликом давања ког исказа?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: И једног и другог и сад код истражног и прије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што сте прећутали? Какве то везе може да има са тим? Зашто је то баш најзначајнија информација?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Шта ја знам, бојао сам се да то кажем, нисам мислио да ћу имати некакву заштиту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' вама речено шта не смете да кажете?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Па да не кажем оно што ће угрозити прије је говорило моју безбедност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како да не кажете?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Шта би угрозило моју безбедност личну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А вама је остављено на процену шта то угрожава вашу безбедност?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Па добро не знам, углавном бојао сам се, нисам смео рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ви сте проценили да управо то, та најзначајнија информација?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто мислите да сте сада безбеднији него онда?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Па не мислим да сам безбеднији али мислио сам сад да кажем, неку заштиту да добијем или нешто, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Која је та информација која је различита, кажите нам онда шта је то?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Како мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта је то што сте ви сматрали да је најзначајније у вашем исказу па нисте рекли?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Па цивили кад су враћани у двориште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле су враћани?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Са улице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта је то било? Где сте ви тада кад то гледате?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: У дворишту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У дворишту?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Код металних врата, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из тог дворишта шта се дешава?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Ми смо стајали. Да почнем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Почните од знате одакле? Почните од тога кад сте дошли у Подујево а после ћу да вас питам за Пролом Бању и за то?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Дошли смо у Подујево, стали смо у центру аутобусима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико аутобуса?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Три аутобуса ја мислим да су била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' био неки можда џип или неку пратњу тих аутобуса?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Па ја мислим да је командант ишао, али нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А САЈ је л' био у пратњи?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: САЈ, нама?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Не, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А осим аутобуса је л' био неки камион с вама или комби или тако нешто?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Па ја знам да је ишао камион до Пролом Бање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, од Пролом Бање до Подујева?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Не знам, не могу то рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и стају та три аутобуса? У колико сати.

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Да и дошли смо у центар. Па не знам кренули смо шта ја знам изјутра, не знам тачно – седам, осам сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: И дошли смо у Пролом Бању и ту су нам рекли да останемо у аутобусима у центру и стали смо. Командант и још са њим обезбеђење његово отишли су у команду. Нама су рекли да нико не излази из аутобуса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад кажете нама су рекли, онда увек кажите рекао нам је тај и тај или рекли су нам.

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Мени је био лично Медић Драган командир вода, значи да се не излази из аутобуса, да седимо да се не би раштркавали и шта ја знам већ, али међутим, поред тога дуго, ми смо тамо

пола сата, 40 минута, шта ја знам колико смо седели, већ се полако почело излазити војска једно по једно, двоје по двоје и онако излазити, ишли у продавнице које су тамо биле, ишли су у продавнице узимали слаткише, узимали шта ја знам и онда је после неког одређеног времена неко је дошао и рекао да се по кућама распоредимо. Ми смо кренули лево у улицу од аутобуса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који ми?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Ја, Ђукић Жељко, Ђока Чикин, Перо Чубра, Рисовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђока Чикин се зове како?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Милићевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђорђе?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Он је покојни сада, он је после овог исказа кад је давао. Ми смо кренули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај Чубра је л' му то презиме или надимак?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Дмитровић Петар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Дмитровић?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Да. Ми смо кренули и како год било је ту, сад ја не знам напамет, не могу се сетити колико је кућа било, где год смо провирили свугде је заузето било, војска је већ била, да ли милиција, дал' већ наши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте у сваку кућу успут?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Па успут провирили у двориште јер увек се ту муварило, било је и дошли смо у једно двориште, велико је двориште било, исто је ту било и милиције и наших је већ било унутра. Међутим, једна врата су била кад у амфор уђете с леве стране закључана од куће. То су метална врата. Сад се не могу тачно сетити ко је, да и Сарма је ту био с нама, да. И не могу се тачно сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сарма се зове како?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Сарап, ја не знам како. Не знам сад тачно ко му је дао, ко му је помогао да се кроз мали прозорчић од тих врата да уђе унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том амфору или у дворишту?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: То је на крају амфора, има како је кућа, па онако одмах чим изађете из амфора с леве стране врата су. И још је ушао, оставио је пушку напољу и отишао човек без пушке и неко му је викнуо, ја не знам ако није Ђукић или ко му је викнуо па где ћеш без пушке, откуд знаш кога има унутра и ми смо ту чекали да он отвори та врата. Међутим, ту је било још кућа у дворишту унутра, из тих кућа су почели цивили да се доводе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се доводе? Ко их доводи?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Не знам тачно, не могу то рећи ко их је довео кад нисам ни, пошто сам био више овамо у амфору, ми смо стајали а то је овако укусо па се није јасно ни видело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можда су сами излазили?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Па не верујем, не знам да су сами излазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не верујете? Је л' су били уплашени?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Јесу. Чим су у гомили били чопоративно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико њих?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Па не знам, шта ја знам, можда њих једно старијих седам, осам, тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Жене, деце, ко?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Било је и жена и деце и два, три старца, не знам тачно. И ту је била нека као шупа до те куће и ту сам приметио како неки, он је наводно из Босне негде и имао је уместо наше капе као што смо ми имали он је имао шајкачу где ту жену претреса, али то је било грубо претресање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је л' тај са том шајкачом из Босне, је л' он припадник ваше јединице или ко је?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Он је био код нас у јединици, а с ким је он дошао верујте ја не знам пошто се то није ни знало ни ко је чији, ни ко је ко, ни ко је шта. И онда ми смо стали пред тим вратима и онда је Ђукић Жељко рекао Драгану Медићу «Гуљо, види шта онај ради» са том као женом и онда је Гуљо отишао тамо да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта ради с том женом?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Па претресао је, раскопчавао је. Касније сам чуо, ја њега не познајем, ја не знам ко је тај, чуо сам да је тај из Босне негде, из Сарајева, одакле ли је ја не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' он то радио на очиглед свих ту напољу или ју је увео унутра?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Па то је као шупа па је више онако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' је водио после у шупу?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Да, да онако мало али то се види, отворено је то, није то затворено. И Медић је отишао тамо. Ми смо стајали, Сарма никако да отвори, он је ушао унутра у кућу али није отварао та метална врата, ми смо пробали да је пробијемо, не можемо пробити и онда је Ђукић Жељко рекао да он иде до аутобуса да је заборавио дал' врећу за спавање, торбу, нешто је рекао и он и Ђока Чикин су отишли а ја и Перо Дмитровић смо остали пред вратима да Сарма отвори да нађем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цивили?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Не, цивили су у дворишту, то је увучено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' их ви видите или их не видите?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Нисам ја њих стално гледао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али стоје ту?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Да ту су они још увек, да у дворишту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко их обезбеђује?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Па не знам ту је војска и милиција била, наши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваши Шкорпиони или војска и милиција нека друга?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Не, не, Шкорпиона наших је било ту и милиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ко?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Не знам сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко од Шкорпиона их обезбеђује?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Цвјетан је ту био, значи Медић је ту био, кога још запажам ту – Олујић је био ту с њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Не знам више. Ђукић је Жељко отишао са Ђоком Чикин према аутобусима, рекао је да иде неке ствари да донесе. Ја и Перо Дмитровић смо остали и онда су кренули да изводи цивиле напоље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где напоље сад?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Из дворишта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А који они су кренули?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Боројевић, Медић, та двојица, тај Босанац и још овај један јаки што је са њим био исто, не знам који је, не познајем их, крупан, јак је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' био Стопарић ту?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Стопарић је касније био на улици, није био одмах ту, ја га нисам видео. Они су извели цивиле наводно да их предају милицији у команди, да очисте нама куће да ми имамо преноћиште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' су можда уперили пушку у те цивиле?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Па било је, држала се пушка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' се држала пушка према њима?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Па није баш овако, али овако се држала у рукама, пушка се држала у рукама. Они су значи њих извели напоље и ми смо чекали, ја и Перо Дмитровић смо чекали да Сарма отвори да нађемо смештај. То је можда неких па пет минута потрајало и онда се, чуо се јак рафал из јачег наоружања ПКТ или нешто тако јаче и долазе Ђоко Чикин и Рисовић у двориште и ајде каже нашао је Рисовић собу где ћемо спавати у другој кући и крећемо ми напоље али цивили се враћају назад, значи цивиле поново воде назад у двориште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кроз тај исти пролаз они се враћају, ви излазите? И?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: И ја и Перо овако гледамо Мотровић шта је сад и Брко је био у једно пет, шест кућа од нас и он нама маше да идемо према њему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте већ изашли на улицу?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Да, ми смо на стази, из амфора смо изашли. Значи, они цивиле воде унутра, ми идемо, они долазе, рекао сам дошао је овај Ђока Чикин и Рисовић код нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су обојица мртви, јел, Рисовић и Ђока?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Да. Ја га питам каква је то пуцњава, каже неки милицајац је из ПКТ пуцао сад, свађао се се Брком као, ја немам појма

рекох и каже мени Ђоко Чикин каже па где ови ове воде. Рекох не знам, откуд знам где их воде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко их води сад?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Води их Демировић иде пред њима са пушком на готовс, та два Босанца, Цветан Саша и два милицајца, онако они су зарасли, необријани били ти милицајци и Боројевић и Медић иду иза њих једно на 5 метара, полако њих двојица причају нешто и ми смо отишли према аутобусима према Ђукић Жељку и Томић Милован, он је стајао са Жељком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одакле се сад ту створио Томић Милован?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Он је са Жељком био тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, је л' пошао Ђукић Жељко са оним покојним Ђоком и онда?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Да, они су отишли према аутобусима и онда се вратио Рисовић пошто је нашао кућу овај Ђоко Чикин по нас двојицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Томић Милован је однегде дошао?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Он је дошао до Брке, ја не знам то ће они рећи вероватно како су дошли и кад смо прилазили на по пута, пошто смо ишли полако, нисмо ми сад журили, на по пута иза нас отприлике шта ја знам то је можда било за минут, два чула се рафална паљба и долазимо до Брке и Брко каже како је тај с ПКТ њему упериио, њему и Томићу упериио пушкомитраљез у стомак и да им је рекао стоко што ви њих не побијете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме упериио?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Ђукићу и Томићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђукић уопште не каже да му је упериио.

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: То Томић каже тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Онда ми смо ту стајали, причали али већ је војска излазила после те пуцњаве напоље, на улице, већ се стварала гужва.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад кажете војска, на коју војску мислите?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: На нашу и милиција је ту била, милиција је нон стоп била по улици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наша војска, то су?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Шкорпиони.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша јединица?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Да. Ми смо били у маскирним униформама, овим зеленима а војска је имала плаве, милиција плаве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ствара се гужва у којој се налазе припадници ваше јединице у ком броју?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Па не знам, доста нас је било, не знам тачно у ком броју.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А полиција у ком броју?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Не, не могу ни то да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: И после тога је било постројавање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А санитар је л' дошао?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Је, ја мислим да је пицгауер војни дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Ја нисам видео кад су уносили, никога износили јер гужва се већ била створила, значи не могу рећи да сам видео кад нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Онда кад смо се, то више није било оно формацијски постројавање него то је било слагање фактички, стајање, ко је како с ким стао у две врсте и онда је дошао командир тај САЈ-а Вук како се зове и Боцо и Тутинац, ко ли не знам ни ја тај како се зове и Тутинац је «стоко, шта сте урадили», нешто у том смислу, «марш у аутобусе», ми смо ушли у аутобусе, аутобуси су кренули, тишина је била у аутобусу и одједном је Ђукић Жељко устао и рекао «ко је то могао да уради», опсовао је, «имам и ја децу код куће».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да вас питам нешто?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Питајте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада колико је било тамо Шкорпиона уопште?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Комплетно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Ја мислим 150 да нас је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А сад да вас питам нешто онако много озбиљније. Зашто ви сваки пут када дајете исказ пред судом у овом поступку или у неком другом, сваки пут кажете «е сада ћу да кажем још ово, а то нисам рекао раније јер то нисам тада могао или нисам, до сада нисам помињао ове чињенице везано за убиство тог деде, то сам први пут помињем из разлога што сам се плашио да то поменем обзиром да је деду убио припадник полиције», па сте онда извршили једну селекцију, информација коју дајете суду 2002. године, је л' тако, па сте онда вршили другу селекцију 2003. године, па сте онда вршили следећу селекцију 2007. године, па сада 2008. године у новембру месецу вршите такође селекцију и кажете сваки пут овако или онако? Хоћете ли ви сада да ми кажете да ли ви озбиљно схватате упозорење које сам вам рекла да сте ви дужни да кажете све што вам је познато и да ништа не смете да прећутите? Значи, крајње озбиљно морате да дајете исказ иначе вам нећемо веровати апсолутно ничему што кажете јер ви очигледно да вршите неку сопствену селекцију. То значи да ви уз позив добијете обавештење овога суда и Службе да можете да добијете заштиту уколико вам треба, значи да се понашате крајње озбиљно, уколико имате претње да суд упознате са тим, да надлежне органе, полицију упознате са тим и да ми овде не вршите никакву селекцију, односно да кажете све што знате. Затим, да у даљем току излагања, испред себе имате једно име да се користите псеудонимом, а не говорем тог имена и да кажете апсолутно све што знате без селекције. Објасните ми како то да сте се код истражног судије охрабрили па сте испричали везано за убиство овога деде, а тек сада сте се охрабрили и испричали за извођење и

враћање цивила? Шта је различито у односу на новембар 24. 2007. године у односу на данас је који – 10. новембар, 09. новембар? Шта се десило за тих годину дана па сте се ви охрабрили?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Ђукић Жељко је ухапшен. Он није крив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' Ђукић Жељко био ухапшен 27.11.2007. године?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 27.11.2007. године да ли је био лишен слободе Ђукић Жељко или је он био на слободи код своје куће у Шиду?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: 27.11?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Јесте да, ухапшен је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете онда да ми кажете због чега сте сада храбрији и кажете све а не онда? Да ли сте у међувремену сазнали садржину изнетих одбрана овде у поступку и изнете одбране окр. Ђукић Жељка?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Не, уопште нисам сазнао него ја сам се бојао тај пут да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који пут?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Кад сам био код истражног судије. Значи, бојао сам се за своју безбедност, то је јаче од мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бојали сте се за безбедност што се тиче извођење и враћање цивила а нисте се бојали за безбедност за овога деду јер ви ово кажете «ја сам сада испричао ове чињенице везано за убиство тога деде први пут из разлога што сам се плашио да то поменем обзиром да је деду убио припадник полиције, а нама кад смо се вратили у Пролом Бању Боца је одржао говор у смислу ми нисмо то урадили, немој да се препричава тако да је постојао неки обичај ћутања о томе. Ја сада причам све како јесте зато што желим да као сведок одговорно потврдим да Жељко Ђукић нема никакве везе с тим злочиним који се десио над албанским женама и децом у дворишту, он је био поред мене, ту су били Дмитровић, Ђоко, Томић и Брко, сви смо били један до другог заједно тада док је трајала та пуцњава». Због чега нисте испричали онда за враћање ових цивила, Ђукић је и тад био ухапшен?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Да, али верујте ми да је то нешто јаче од мене било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је јаче од вас?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Не знам, нисам смео рећи, имао сам 5 дана, имам психичке припреме и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве психичке припреме имате?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Па бојим се, бојим се за своју безбедност, требам ја и даље живети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Управо ова чињеница везана за извођење и враћање цивила је кључна и престали сте да се бојите?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Ево сад сам рекао да и пре је тако било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај деда и припадник полиције?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Ја убиство деде нисам видео, ја не могу рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али ви сте тада први пут то причали.

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Да, али ја нисам рекао да сам видео убиство деде. Ја се извињавам ја то нисам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али тада кажете до сада нисам помињао ове чињенице везано за убиство деде а за деду и тада изричито кажете истражном судији «нисам видео тренутак кад изводе из неког дворишта жене и децу па их поново враћају, само се сећам да је Брка у једном моменту рекао ено одведоше их тамо, то је рекао, неко је галамио у том смислу стоко што пуштате људе, враћате, тако нешто отприлике то је рекао полицајац који је убио деду митраљезом ПКТ. То нам је Брка рекао чим смо изашли на први рафал где смо нашли итд.» А ко вам је рекао то да је уопште неко у овоме Ђукићу и том другом Томићу уперио оружје у стомак?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Томић и Ђукић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђукић то уопште не каже.

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Шта ја знам шта је он рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он то овде у суду уопште не каже.

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Ја не знам, ето то је било речи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је било речи?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Па прије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђукић је то вама рекао, овде у суду то није рекао?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Па не знам ја шта је он рекао у суду, збиља верујте ми. Значи, ја нећу да прећутим ништа како јесте ја морам тај терет, рекао сам, да скинем са себе, ја нећу са тим да живим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, скините терет и кажите ми од када сте у Шкорпионима? Је л' сте били тамо у Крајини и остало?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Јесам да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све време сте тамо?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Све време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и када сте коначно престали да будете припадник јединице Шкорпиони?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: 1996.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1996?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Кад смо изашли из Крајине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово 1999?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Ми смо се раздужили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Расформирали, а после како сте се поново скупили?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Почеле су онда мобилизације за Косово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је мобилисао?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Па било је тих група, било је приче да ће бити општа мобилизација и онда су рекли да се поново Шкорпиони окупљају да идемо на Косово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је рекао?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Па не знам неко је јавио, да ли Кинто, не знам, неко је, Вученовић Бранислав, неко је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' сте ви пристали да идете?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Па јесам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ишли у саставу Шкорпиона, је л' он био у саставу неком ширем МУП-а, САЈ-а, је л' сте примали плату?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Резервни састав САЈ-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вам је то рекао да сте резервни састав САЈ-а?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Командант Боца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте видели Боцу?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Па видео сам га тај дан кад смо ишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то дан?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Па не знам који је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' почело бомбардовање?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Да, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где вам је Боцо рекао, непосредно вама или целој јединици?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Он је рекао целој јединици да смо у резервном саставу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Скупио вас је и одржао говор и рекао да сте у редовном саставу? Је л' сте добили плату?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Па јесмо касније смо добили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви лично је л' сте добили, не ми, него ви?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Да, јесам добио сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико је вас било ту на том окупљању кад сте пошли?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Из Шида је било два аутобуса ја мислим и из Новог Сада један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ишли сте прво у Нови Сад?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки кажу да нисте ишли у Нови Сад?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Јесмо, ја мислим да смо први терен смо ишли у Нови Сад а други нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте задужили униформе?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: У Београду смо задужили, то је фудбалско неко игралиште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дању, ноћу?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Ноћ је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је седео од окривљених с вама у аутобусу?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Ђукић Жељко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' задужио Ђукић униформу?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Јесте, али му није одговарала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је онда било?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Па тражио је да има већу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како је онда био?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Тамо је на лицу места одмах, пошто он зна да какав је већ био да му.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Добио је, нашли су тамо неку већу јакну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко му је нашао то?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Па не знам ти што су делили, полиција је делила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је л' сте ви били с њим у друштву?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Па били смо ту, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Задужили смо униформе и у аутобусе смо се вратили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте се вратили?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Поседали смо у аутобусе кад смо задужили униформе и онда смо кренули за Пролом Бању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И путовали сте кажете?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Па путовали смо, не знам кад смо дошли тамо негде после поноћи, ја не знам колико је било тачно сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте били смештени?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: У хотелу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико дана?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Четири или пет дана прије одласка у Подујево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте радили у хотелу?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Па ништа, задужења наоружања, изјутра је било мало фискултуре и ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А која наоружања?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Задуживали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Аутоматске пушке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико оквира, колико муниције?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Па борбени комплет, а муницију узимали ко како је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли се потписивали негде, је л' уписано име, презиме и број оружја?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Ја мислим да није. Нешто испочетка, сад ја не знам то је више оно јер ја кад сам узимао пушку није било задужења, редом смо прилазили камиону и узимали, а испочетка наводно сам чуо да почели су задуживати па им је то споро ишло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је вама дао оружје?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Срђан Манојловић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' један исти човек давао оружје или је давано командирима водова и одељења да они деле?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Не, он је делио оружје.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он?
СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Срђан, да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ђукић је л' делио из неког сандука оружје?
СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Па из камиона је узимао, из сандука.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?
СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Па он.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питам да ли је Ђукићу дат један сандук са оружјем да он подели?
СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је он сачинио списак и вратио списак Срђану Манојловићу?
СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Не знам за то.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? И шта сте још радили ту у хотелу?
СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Па нисмо ништа, слободно онако били.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли се мало припремали за одлазак?
СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Па да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На који начин осим фискултуре?
СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Па седели смо тако, неки су вежбали исто тако упадање у просторије.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли се шишали, бријали?
СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Организовано или не?
СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Па сад није било баш за све, нису сви били обавезни то хоћу да кажем, да се шишају.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то мислите?
СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Медић Драган се није шишао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам је л' било организовано?
СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: За нас јесте за војску, ми јесмо. Значи, сви смо били, једино ако је неко имао кратку косу није морао се шишати.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што Медић Драган није морао?
СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Није морао, он је дугу косу имао и ја не знам зашто није морао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко су били командири осим Боце команданта?
СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Медић Драган је једног вода био нашег, Олујић је једног, Жућо једног и не знам више ко је био.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био с вама све?
СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: У воду?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?
СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Па рекао сам колико се ја сећам Ђукић, ја, Перо Дмитровић, Ђоко Чикин, Рисовић.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, покојни Рисовић, покојни Милићевић?
СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Да. Они су обадвојица покојни.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко још?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Било је још али верујте ми да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Сарап?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: И Сарма је исто био тада да, у праву сте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Стопарић где је био?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Стопарић није био с нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Боројевић?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Боројевића ја исто мислим да није био код нас у воду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А мали Шолаја?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Није ни он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви њих видели?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Па у Пролом Бањи јесам видео сам да и онда смо били у Подујеву. Шолају сам видео кад смо излазили из аутобуса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви видели тамо у Подујеву још неке припаднике неке друге полиције, војске или тако нечег?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Па било је сад полиције, али наводно неки кажу да су једни САЈ били а једни ПЈП а ја неку разлику међу њима шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не правите?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је тај што је уперио Ђукићу тај пиштољ у стомак, не пиштољ оружје, ко је тај?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Да милиција, полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која милиција?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Сад не знам, вероватно ПЈП да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вероватно ПЈП?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Па да, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По чему се разликују њихове униформе?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Па ваљда на САЈ-у пише САЈ-а а њима полиција, тако нешто разлика је између њих била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесте ли ви чули неки пушкомитраљез да пуца?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Па то је ПКТ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је тај ПКТ?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Да, чуо се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте чули ову рафалну паљбу колико је то било?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: То је било кад сам ишао према Ђукићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, колико је то било из колико оружја, колико је трајало?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Више од две је била, сад тачно не могу да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био у друштву са Ђукићем све време?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Ја, Дмитровић, Ђоко Чикин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па нисте били сво време ако је он отишао тамо за ту врећу?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Па он је отишао само ето тих што се каже 5 минута он и Ђоко Чикин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико је та кућа далеко од аутобуса – 5 минута или дуже?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Пет-шест кућа отприлике колико се ја сећам, није то далеко нешто пуно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' се он лако кретао, тешко?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Он је теже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Теже се кретао? Ја и даље не разумем ваше разлоге да тако селективно дајете исказ, посебно у односу на овај детаљан исказ који сте дали код истражног судије који је заиста диктиран, није сниман али где је био Стопарић, је л' је био ту?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Стопарић је кад смо ми ишли према Ђукићу, он је отишао према дворишту, према тамо где је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је хтео још неко да иде према дворишту?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Он је сам ишао, поред нас прошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' кренуо још неко или не?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Не, он је сам поред мене прошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а зашто не би Ђукић Жељко рекао тако нешто што може да иде у прилог његовој одбрани да му је неко запретио тамо са пиштољем, са овим оружјем у стомак итд?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Ја не знам зашто верујте ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' било неке приче после у аутобусу и тако?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Кад смо поседали у аутобусе, аутобус је кренуо, Ђукић Жељко се устао и почео је да галами.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то сте рекли, него је л' било неке приче да је неко још нешто интервенисао и тако даље?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Па није, све било је ко је то урадио, како је то, ко има храбрости да то тако уради, углавном мало је прича било, није се пуно ни смело причати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је л' било храбро да се пита или да се уради? Да ли је требало храбрости да се то уради или да се пита?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Па да се уради то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да вас питам шта се десило са Медић Драганом за то време, видели сте да он тамо улази, рекли сте за овим цивилима у двориште?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Да, он је био једно 5 метара иза њих, он и Боројевић причали су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иза кога?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Иза ових што су водили цивиле, ишли су они за њима и причали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Ја се окретао више нисам. Значи, нисам се окретао да видим шта се дешава иза себе и не могу да кажем и једноставно отишао сам одатле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажете да је Медић Драгану у Подујеву позлило?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Он има шећер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него кажите ви мени, ми знамо да он има шећер, него оно што ми не знамо како му је позлило и где?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Па њему је позлило у аутобусу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У аутобусу? Јесте ли ви то видели?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Па ја сам га видео кад се устао и онда је сео и онда су ови рекли да себи даје инекцију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели Павловића?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' био Павловић можда са Боројевићем?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Нисам га видео кад сам Боројевића видео овамо, а Павловић није био са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' Ђукић ваш најбољи пријатељ или шта или?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Ђукић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Па добри смо као што смо сви између себе у Шиду добри.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ту идентитет једне особе овде о сведоку којег саслушавмо под псеудонимом па нећете рећи његово име, рећи ћете ми да ли вам је познато нешто да ли сте ви у вези тог човека нешто рекли Ђукићу где ће он да буде у ком одељењу, у ком воду и тако даље.

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Ја да сам рекао Ђукићу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да? Овако каже Ђукић Жељко: «Направљено је, формирало се одељење, људи су се шишали и тако, ја сам рекао добио сам то одељење, нисам ја бирао никога. Онда су дошли Петар Дмитрић и Никица Ковачевић да ми кажу да човек сведок П-1 жели да буде код њих у одељењу јер се боји за свој живот за нешто што је он то рекао њима и да ће они и вама рећи». Шта је он то вама рекао?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Није он мени ништа рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: П-1 вам није ништа рекао да неће да буде код Ђукића?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Не, Перо је био командир одељења, ја нисам имао никакву да га ја примам или пребацивам или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А један командант другог одељења је био Жељко Ђукић?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а је л' ви чујете да Жукић овде спомиње и вас, Никица Ковачевић да ми кажу да је човек сведок П-1 жели да буде код њих у одељењу?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Он јесте прешао код Пере Дмитривића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је л' био претходно код Ђукића?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ви сте били код?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Код Пере Дмитривића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево нама каже Ђукић овде каже он је рекао Петру Чубри, Пери Дмитрићу и Никици Ковачевићу. Је л' Петар Чубра и Петар Дмитрић једна иста особа?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Да, то је иста особа, надимак му је Чубра а Петар Дмитривић се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он то вама рекао? Ништа вам значи није рекао?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Верујте да мени директно није ништа рекао, сад шта је Пери рекао чим га је он пребацио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажите ми да ли је био још неко ту у дворишту осим вас, Томића, Сарапа који се пењао, Ђукића?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Био је Олујић ту, још је била ту, али верујте овако ја сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' знате ко је Синиша Божић?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже Жељко Ђукић: «На челу те колоне где разговара с тим човеком итд., видео сам П-1, видео сам Томић Милована, видео сам био је ту, само су стајали с леве стране, нису прилазили тим цивилима, Никица Ковачевић, Петар Чубра, био је Синиша Божић и још припадника јединице.

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Не знам ко је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђукић и каже да сте ви били ту да сте видели како се враћају ови цивили итд., али сте били у дворишту, а не на улици?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Па јесте ја сам био у дворишту али ми смо излазили кад су они њих доводили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад су их враћали?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Да. Ми смо излазили таман одатле кад су они њих уводили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли још нешто да нам кажете чега сте се можда у међувремену сетили или престали да се плашите?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли питања? Веско не? Тужиоче?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од кога сте се то бојали?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Па не знам, верујте ми ето сад овог исказа што га сад дајем бојао сам се касније за последице.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али од кога?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Ја треба и даље да живим ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од кога сте се бојали?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Не могу рећи одређено.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте знали да одређене прикријете онда сте се очигледно некога бојали, па сада боље да ви то кажете него да ми извучимо закључак јер претпостављам да су то она лица која до сада нисте помињали а данас сте их поменули, па вас сада питам ко су та лица?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Ја не могу рећи јер ја не знам ко је мене звао на телефон и ко ми је претио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па како сте знали кога треба да чувате а кога да не чувате?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Ја нисам никог чувао верујте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па како нисте кад данас први пут помињете нека имена?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Ја до сад нисам смео то рећи али сад сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, кажите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Изволите?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Стављам примедбу, јер јавна оптужба наводи овде и каже особе које сте, кога сте се ви то плашили итд. Он је споменуо овде данас и некакве полицајце и споменуо је и једног са шајкачом и споменуо је овде, целих, пет, шест људи је споменуо и нећемо онда. Може само да се каже да ли сте се плашили и кога и он је рекао да не жели да одговори или да не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, ви не морате да му шапнете сад овде шта треба он да каже. Не видим шта је сугестивно али добро. Није важно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекла сам вам 14,10 је последњи рок кад морамо да изађемо одавде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је било са том женом која је одведена кажете према у шупи?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Не, није одведена она, да ту су и остали цивили, само што је она на страну одведена.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па добро одведена је, одведена на страну према шупи тако сте рекли и то је одвео тај са шајкачом. Каква је боја косе његова, како изгледа тај човек?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Ја не знам њих двојица су били, један је био плав, јак а овај други је био мршав, онако имао је мало како да кажем, веће уши.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мало пре сте нам причали да је само један њу претресао.

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Да, али овај други је стајао са стране.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи двојица су је?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Он није претресао, он је стајао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта су радили њих двојица са њом?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Раскопчавао је и гурао јој руку у груди.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пред свима у дворишту?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Па са стране је одвео, шта је он тражио, који је разлог био тога, шта он ради ја не могу рећи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је то далеко од вас?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Па једно 15 метара, 20, није нешто далеко.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу ли отишли с њом у шупу или нису та двојица?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Опет ја вам кажем да то није шупа затвореног типа него то је као на једном воду онако покривено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И нема врата.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Три зида, са три стране ограђено?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Ја знам да је отворена била.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је л' су је угурали у ту?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да је била унутра и да је ушао Медић за њима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И онда је ушао Медић за њима?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Медић је пришао њима, а не за њима да је ушао унутра.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пришао је зато што му је Ђукић рекао види шта раде. Е, сада шта Медић ради тамо?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Не знам, ја нисам гледао, ја не могу рећи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта је разлог да ви више не гледате тамо?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Нисам гледао, нисам видео разлог зашто бих гледао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је л' био неки интересантнији догађај у том дворишту осим тог догађаја па да ви гледате нешто друго?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Не, то сам махинално приметно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је л' се та жена бунила?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Па шта ја знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па је л' јесте или није, је л' вриштала или није вриштала? Је л' тражила помоћ или није тражила помоћ?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Није вриштала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' вриштао уопште, кукао од тих цивила?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Па било је тих жена то је била прича онако између себе оне су нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Жамор као.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је л' било деце ту?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Било је деце.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је л' су викала за мајкама?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Па плакања је било, а сад ко је за ким викао ја не разумем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја вас поново питам шта се то вама догодило да ви гледате нешто друго а не тај догађај који вам је малопре скренуо пажњу због чега је Ђукић упутио Медићу критику?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Ја сам тако стајао, значи погледао сам случајно овако у страну и то сам видео шта се дешава.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И то вам је било у реду па нећете даље да гледате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако да коментаришете са сведоком.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је л' та жена изашла на улицу?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: С њима да, комплетно сви су ишли напоље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како сада то знате? Шта се десило у међувремену кад је ушао Медић до момента кад су изашли сви на улицу?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Није било ништа, тамо су били сви групирани. Значи, они су стајали у кругу тако једном.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја питам за ову жену? Значи њих тројица.

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Ништа она је враћена унутра.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па то вас питам, ви кажете нисам видео. Кад сте ви видели да је она враћена?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Па одмах после тога кад је Брко рекао Медићу види шта онај ради са њом.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па то вас питам пет пута Медић одлази да интервенише?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Он је одлазио тамо и рекао је вероватно, ја нисам чуо шта је он рекао, вратила се она у групу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, вратила се у групу?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Објашњавали сте да сте у Подујеву увежбавали улазак у просторије, не у Подујеву него у Пролом Бањи?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Да, али нисмо сви увежбавали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је то држао обуку?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Ја мислим да је Олујић држао са својим водом, ја мислим, сад опет нисам сигуран.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је неко помињао шта треба да се уради ако се наиђе на цивиле?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Па није нико.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте улазили у те куће да ли је неко тада помињао у Подујеву шта да се ради са цивилима ако се наиђе на њих?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Па не знам ја нисам чуо ништа од цивиле, није нико ништа спомињао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете да је Ђукић био пет, шест кућа даље и махао вам да дођете а да се љутио и да је питао ко је то урадио у аутобусу. Па јесте ли му ви, обзиром да сте с њим другар, испричали за овај догађај ко је вратио цивиле у двориште?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Да, нисам ја њему одмах испричао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кад сте му то испричали?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Касније.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад касније?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Па не знам кад смо се вратили да ли у Шид или не знам ни ја кад.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А што тад у аутобусу нисте то рекли, је л' то било за вас изненађење ко је то урадио или сте ви то знали ко је то урадио?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Ја не могу рећи да сам ја знао пошто ја нисам видео чин извршетка тог. Ја не могу рећи за никог да је он кад ја нисам видео. Ја нисам никог видео да је он уперио пушку.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је л' остао још неко у дворишту?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Било је, остало је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је остао?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Олујић је ту био и не знам ја још јер је ту било пуно војске које се ми не познајемо. Ја не могу да кажем ни овај ни онај кад ја не познајем људе и нас је можда 20, 30 посто знало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' било и друге полиције или само Шкорпиона?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Било је полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Не знам, десетак њих, петнаестак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' то САЈ, локална полиција?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Не знам, ја сам само видео ову полицију, САЈ не могу рећи, ја нисам примећивао то њихово.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, поред Шкорпиона у дворишту је било још десет, петнаест других који нису били Шкорпиони него су, знате то по чему, по?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Зато што сам их видео у дворишту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: По чему?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: По униформама и на њима пише полиција на леђима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И то је било које боје?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Плаво.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: За разлику од вас који сте?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Зелено маскирна.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је л' био четврто-окривљени?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шолаја Миодраг?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Ја сам Шолају видео у.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У дворишту?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Не, ја сам њега видео прије уласка у двориште на улицу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јесте ли га видели у дворишту?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Ја га нисам запазио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли сте га видели у тој групи у дворишту?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Нисам сигуран, то не могу рећи да је био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је још неко претресао цивиле осим овог једног са шајкачом?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Не знам, ја сам видео овога, њега сам запазио, а ово не могу да одговорим пошто нисам видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А колико сте ви, кажете 15 метара сте били од те жене, колико сте били од тих цивила?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: То је исто ту, ту су они сви.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није то исто ако је жена одведена у ту полу шупу а ови су били између вас и шупе.

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Али то је два, три корака.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Два, три корака није 15 метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само начин тужиоче, немам ништа против само начин, два, три, корака, није 15 метара, па то не разговарам тако са сведоком на претресу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где је седео Ђукић у аутобусу кад сте се враћали?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: На предњем седалу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кад сте ишли?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Исто на предњем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А који је ефекат тога што се он људи и тражи извршиоца, тражи ко је то урадио, да ли је он сазнао ко је то урадио?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Он је рекао да је он чуо од Демировића наводно како се, да ли Гуљи хвалио, не знам ни ја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е, сад нам то испричајте кад је то било?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Па кад смо кренули аутобусима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли ви то чули?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Њега да је устао? Демировића да се хвали?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, то што сте нам сад рекли.

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Не, нисам чуо пошто сам ја био близу задњих врата у шарагама скоро седио сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, ви сте седели позади, чули сте кад је Ђукић нешто рекао а нисте чули никог другог осим Ђукића?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Знам да се Медић Драган устао и рекао је Ђукићу нешто, ја нисам чуо шта је он њему рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Епа сад ко је био ближе вама Ђукић или Медић?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Они су, за једно седало ми је Медић био ближи пошто је Ђукић био на првом а Медић ја мислим на другом иза њега седао или можда трећи, ту су они били.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А П-1 рекли сте друго, треће?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Он је наводно ту негде с леве стране био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико од почетка, колико иза њега?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Пар седала, не знам колико.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А што то сада први пут то помињете да је, прво сте рекли да је Ђукић нешто рекао и ништа нисте чули, сада кажете и Медић је нешто се обратио Ђукићу а чули сте да се и П-1 обратио?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Нисам ја чуо да се П-1 обратио, немојте ми то говорити, ја нисам чуо њега да се он обратио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кад сте причали са Ђукићем, да ли је Ђукић знао на крају ко је то урадио или није обзиром да, кажете, хтео да не знам шта псовку па да?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Ђукић је био љут ко је то урадио, е сад да ли је он знао, да ли није у том тренутку ја не знам, ја не могу рећи шта је он знао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У том тренутку не, него после вас питам кад сте се вратили у Пролом Бању је л' сазнао ко је то урадио?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Ја не могу рећи са сигурношћу ко је то урадио кад ја нисам видео извршиоца.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја вас питам да ли је он сазнао ко је то урадио?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Ја мислим да није, он зна ко их је увео као што и ја знам, што сам рекао, а ко је то урадио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како он зна ко је увео?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Зна што сам му ја рекао и други, Дмитровић што му је рекао и испрочао касније.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је он могао да види то што сте ви видели?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Не знам, не могу рећи да ли је он могао видети, не знам ни како је био окренут.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како кад сте ви, ви идете према њему?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Да, он и Томић стоје и причају.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али ви идете према Ђукићу и гледате напред и како сад не видите да ли он гледа или не гледа?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Па верујте ја не гледам њему у очи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Епа то је сад мени нејасно, ви идете према Ђукићу па видите шта је иза вас а тврдите да Ђукић није могао да види а он гледа према вама?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Не ја нисам видео шта је иза мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је поред њега прошао, прошли су поред њега тужиоче.

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Да, ја нисам рекао да их видим, ја кад сам се окренуо и кренуо тамо ја више нисам гледао иза себе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, обзиром на истек радног времена немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ајде сада да направимо. Не знам колико браниоци имају питања и окривљени, да ли ћемо овог сведока да завршимо за 5 минута или не? Да нећемо? Ајде овако да вас замолим. Има још један, њега ћемо вратити за прекосутра, ви сте сутра заузети, је л' тако, замолићу вас да дођете прекосутра и да ми кажете сада колико су ваши трошкови за долазак данас на суд?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Трошкови?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Не знам, колико ви кажете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Шида? Ми имамо евиденцију да је то 1.330,00 динара. Тражите ли трошкове исхране?

СВЕДОК НИКОЛА КОВАЧЕВИЋ: Па ако се може добити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

За сада се сведок удаљава и упућује да дође ради наставка његовог испитивања у среду 12.11.2008. године при чему трошкове за данашњи долазак тражи па му СЕ ДОСУЂУЈЕ 2.000,00 динара, од тога 1.330,00 на име аутобуске карте и 670,00 динара на име трошкова исхране.

Значи, видимо се у пола 10 у среду. Наставићемо тада. Позовите само овог сведока са скицом, можете сада да идете.

За овим суд у заседање поново уводи сведока Павловић Бранка који суду предаје скицу коју је сачинио у паузи и на којој је означио.

Сада је наравно немогуће да ми сви то видимо јер ова техника не ради, дајте да видимо.

Означио положај аутобуса где су се зауставили, положај зграде, положај у коме је видео окривљеног Брку и сведока Шићу, тј. сведока Томића, борбено возило, терасу на којој се он налазио, мерцедес у дворишту које је видео, амфор кроз који је прошао и.

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Борбено возило можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, има још нешто. Дођите да ми прочитате ово. Шта пише овде?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Борбено возило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: То је дрвена капија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Дрвену капију.

А где сте ви ушли, одакле сте ви ушли овде?

И стрелицом означава положај, односно пут којим се кретао од аутобуса до дворишта.

Не стрелицом овде упишите, стрелицом упишите како сте се кретали. Ту је улица, ово је улица?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Да, улица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Напишите онда да је то улица. И напишите своје име доле негде, датум данашњи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисам чуо да је навео да и Боројевића и место за које је касније сазнао да је то двориште у коме су били цивили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде још Боројевића и место где сте видели.

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Боројевић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. И место где су ови цивили убијени и како сте сазнали где је то место?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Кад смо изашли напоље. Ту негде отприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде отприлике и напишите «Х» и напишите кућа за коју сам чуо. Е сада ћемо ми ову скицу да. Ми ћемо завршити са вашим испитивањем данас. Да ли тражите трошкове за ваш долазак данас?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Шида?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1.330,00. Да ли тражите трошкове исхране?

СВЕДОК БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Не, не тражим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок трошкове тражи па му суд ДОСУЂУЈЕ 1.330,00 динара на име трошкова доласка на суд колико износи цена повратне аутобуске карте.

Мораћу да вас замолим да уколико буде питања везано за ову скицу дођете још једном када будете добили позив овога суда.

Што се тиче странака – окривљених, тужиоца, бранилаца ми ћемо ово да фотокопирамо за сутра. Добићете, погледаћете.

Ви можете да идете. До виђења.

Уколико биде питања или тако неких интервенција позваћемо овог сведока накнадно тамо за следећи месец вероватно обзиром да ћемо у среду да наставимо са испитивањем сведока П-1, а касније у децембру по неком другом распореду договоримо се.

Овог четвртог сведока ћемо вратити и замолићемо га да дође такође у среду, па ако будемо успели да завршимо. Позовите овог четвртог Томића. Ја нисам сигурна, ево како ви кажете странке.

Тужиоче, увек кажите с микрофоном, онда читамо транскрипт и ја причам неке глупости а заправо одговарам на оно што ви кажете.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја мислим, ето то је предлог, не знам шта каже одбрана. Ако данас нисмо стигли три сведока да саслушамо који су много мање значајни, плашим се, за сведока П-1 има много више питања, много више суочења и не бих га остављао као трећег сведока за среду 12-ог, па ајде слажем се да завршимо овог што смо почели али да не почињемо овог четвртог данашњег сведока.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председнице већа, ја се слажем да ми почнемо са П-1. Ја сам чак предлагао да пре свих јер ми данашњим сведоцима нисмо могли да предочавамо исказ сведока П-1 и контролишемо његов исказ управо из разлога јер није изведен тај доказ јер га нисмо саслушали. Ја бих радије да овог сведока којег смо оставили, који је данас требао да буде четврти да га неки други дан саслушамо у неком другом термину а да почнемо са саслушањем сведока П-1 па да ли ћемо успети тај дан то је питање, вероватно ће и ту касније бити још неких предлога и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, окривљени? Остали браниоци се придружују, сматрају исто овако као и бранилац Перковић и тужилац. Окривљени су с тим сагласни.

Томић Милован? Замолићу вас да дођете неки други пут по посебном позиву суда, обзиром да данас због истека радног времена нисмо у могућности да вас саслушамо. Који су ваши трошкови за данас, за долазак?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: 2.000,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је од Шида до овде, је ли тако? Трошкови исхране?

Сведок Томић Милован УПУЋУЈЕ СЕ да ће бити саслушан на неком од наредних претреса по посебном позиву суда па му суд на име трошкова ДОСУЂУЈЕ 2.000,00 динара за аутобуски превоз, превоз од Шида до Београда и натраг и трошкове исхране.

Значи, кад примите позив мораћете да дођете вероватно у децембру месецу.

Хвала вам можете да идете. Ми смо за данас завршили, видимо се прекосутра.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА